

عوه آفریز با آموزنده محاسبات و اسنخ
بن سخن بن سخن بن سخن بن سخن بن سخن

نایب نوکشتار من مطبوعه و منسجا کرد
مطبع می فشی بن بن بن بن بن بن بن بن

اطلاع۔ اس طبع میں ہر علم و فن کی کتب کا ذخیرہ سلسلہ دار فروخت کے لئے موجود ہے جسکی فہرست مطول ہر ایک شاہنشاہ کو بھیجا جائے گی۔ اس سے مل سکتی ہے جو جسکے ملاحظہ سے شائقان اصلی حالات کتب کے معلوم فرما سکتے ہیں قیمت بھی ازان ہوا اس کتاب کے پیش فرج کے تین صفحہ جو سادے ہیں انہیں بعض کتب علم ادب عربی و فارسی کی درج کرتے ہیں تاکہ جن فن کی یہ کتاب ہو اس فن کی ادبی کتب موجودہ کارخانہ سے قدر دانوں کو آگاہی کا ذریعہ حاصل ہو

<p>مصباح الہدایۃ۔ ترجمہ عوارف از حضرت شاہ محمود کاشانی۔</p>	<p>کتب علم ادب و بلاغت</p>
<p>قوائد سعدیہ۔ از قاضی از قاضی علی خان نقوی مین</p>	<p>المقامات حریری۔ معروف درسی مع ترجمہ فارسی نسخہ مع فرہنگ جدید الطبع۔</p>
<p>سینہ نامہ عطار۔ از حضرت شیخ فرید الدین۔</p>	<p>مختصر المعانی۔ مصنفہ علامہ قنات زانی۔</p>
<p>مستطوق الطیر۔ از شیخ فرید الدین عطار قدس سرہ۔</p>	<p>المطول کامل۔ شریف علامہ قنات زانی جو کامل کتاب نایاب طبع ہوئی۔ مع رسالہ حل بیات۔</p>
<p>قوائد الفوائد۔ مصنفہ حضرت محمد نظام الدین اولیاء</p>	<p>کتب اخلاق و تصوف فارسی</p>
<p>می باید شنید۔ رموز تصوف قابل دیدار شاہ نعمت علی۔</p>	<p>امیر الارواح۔ از حضرت شیخ معین الدین حسینی۔</p>
<p>مربوب القلوب۔ مصنفہ مولانا شمس الدین واضح قلم۔</p>	<p>کلمۃ الحق۔ از شاہ عبدالرحمن مع شرح و مطلق از ملا نواز در بیان وحدت وجود مع دلائل و دفع شکوک۔</p>
<p>رسالہ رموز الحقیقہ۔</p>	<p>مکتوبات جوائی۔ شیخ شرف الدین بک امیری قدس سرہ</p>
<p>مثنوی عطار۔ از شیخ فرید الدین عطار</p>	<p>مکتوبات۔ حضرت شرف الدین بک امیری قدس سرہ</p>
<p>بے سمرنامہ۔ مصنفہ فرید الدین عطار</p>	<p>مکتوبات امام ربانی۔ حضرت مجدد الف ثانی۔</p>
<p>مثنوی راجہ۔ مطبوعہ سال ۱۰۱۶</p>	<p>مطلع الانوار۔ نظم از طوطی ہند امیر خسرو دہلوی تحشی مولانا ابوالحسن فرید آبادی۔</p>
<p>می باید دید۔ قابل شنید از ملا محمد حسین۔</p>	<p>حدیقہ حکیم سنائی۔ معروف بہ آئی نامہ تحشی جدید۔</p>
<p>مثنوی شہاب دہلی قلندر۔ معروف۔</p>	<p>کمپیاے سعادت۔ از امام غزالی رح معروف متداول</p>
<p>مثنوی شیخ بہلول۔ حکایات عارفانہ۔</p>	<p>ہدایۃ المؤمنین۔ رسالہ در بیان بیعت صالحین از ملا معین الدین۔</p>
<p>مثنوی مولانا روم۔ قدس سرہ مقبول عام چارہر</p>	<p>مطالب رشیدی۔ از حضرت شاہ تراب علی</p>
<p>مثنوی شہاب الدین۔ از ملا محمد رضا معروف بہ کاشفات غری</p>	<p>قلندر قدس سرہ۔</p>
<p>مثنوی مولانا روم۔ از ملا محمد رضا معروف بہ کاشفات غری</p>	<p>فحاشات الناس۔ مع سلسلہ الذہب از ملا عبدالحق</p>
<p>مثنوی مولانا روم۔ از ملا محمد رضا معروف بہ کاشفات غری</p>	<p>جاسی۔</p>

عمود آفرین با آموزنده محابا بزبا و دانش
بن سخن بن سخن بن سخن بن سخن بن سخن

طبع می نویسد طبع می نویسد طبع می نویسد
طبع می نویسد طبع می نویسد طبع می نویسد

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE3941

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي شرفنا بالعلم والراي + وعزنا بالدرب الساري وحملنا
جميع حمد خدای رحمت که بزرگی داد و ارباب دانش استوار + و شناسا کرد و اربابی که رو کنند همدان است + و پودانده و کلام
حقایق الاحکام + و علمنا حقایق الحلال والحرام + و ميزنا ما من طبقت الافکار +
حقیقه های احکام خور + و آموخت ما را باریکی های حلال و حرام را + و تمیز داد ما را از گروه چار پایان
و خصصنا بمنزلة الانعام + الذي انشا في الهواء من السحاب امواجا +
و خاص کرد ما را با فزونهای بخشش + آنکه پیدا کرد در باد + موجای ابر +
فابتدع في السماء من السحاب امواجا + وجعل الشمس سراجا وهاججا + و انزل
بسی آفرید در آسمانها فوجهای درخشهای آتش + و گردانید آفتاب را چراغ روشن + و فرود آورد
من السحاب ماء فهاججا + و انزل من السماء ماء فهاججا + و سادت الاملاك
از ابرهای نیکو قریب باریدن شد آب ریزان + میگردد آسمانها بگردانیدن آن + و سیر میکنند فرشتگان
بتقدیر + لا الفضل ولا الفضل والقدر والكمال + لا اله الا الله الكبير المتعال +
با اندازه کردن آن + برای دست بزرگ و بزرگ کردن گردن بزرگ + و مرتبه بزرگی نیست معبودی که خدا بزرگ برتر +
شهدنا به لا عن اليتيات + و لو من بين الامم + و استوكل عليه في محي و كونه هك
گواهی میدیم بآن گواهی که از شک باشد + و گوید مییم بآن که از گریه باشد + و اعتماد میکنیم بر او در آمدن و رفتن +

الحمد لله الذي شرفنا بالعلم والراي + وعزنا بالدرب الساري وحملنا
جميع حمد خدای رحمت که بزرگی داد و ارباب دانش استوار + و شناسا کرد و اربابی که رو کنند همدان است + و پودانده و کلام
حقایق الاحکام + و علمنا حقایق الحلال والحرام + و ميزنا ما من طبقت الافکار +
حقیقه های احکام خور + و آموخت ما را باریکی های حلال و حرام را + و تمیز داد ما را از گروه چار پایان
و خصصنا بمنزلة الانعام + الذي انشا في الهواء من السحاب امواجا +
و خاص کرد ما را با فزونهای بخشش + آنکه پیدا کرد در باد + موجای ابر +
فابتدع في السماء من السحاب امواجا + وجعل الشمس سراجا وهاججا + و انزل
بسی آفرید در آسمانها فوجهای درخشهای آتش + و گردانید آفتاب را چراغ روشن + و فرود آورد
من السحاب ماء فهاججا + و انزل من السماء ماء فهاججا + و سادت الاملاك
از ابرهای نیکو قریب باریدن شد آب ریزان + میگردد آسمانها بگردانیدن آن + و سیر میکنند فرشتگان
بتقدیر + لا الفضل ولا الفضل والقدر والكمال + لا اله الا الله الكبير المتعال +
با اندازه کردن آن + برای دست بزرگ و بزرگ کردن گردن بزرگ + و مرتبه بزرگی نیست معبودی که خدا بزرگ برتر +
شهدنا به لا عن اليتيات + و لو من بين الامم + و استوكل عليه في محي و كونه هك
گواهی میدیم بآن گواهی که از شک باشد + و گوید مییم بآن که از گریه باشد + و اعتماد میکنیم بر او در آمدن و رفتن +

در سخن عند لیب باید بود
در فصاحت خطیب باید بود
در زمانه غریب باید بود
بنصائب که از منبر باشد
عالمی را نصیب باید بود
سخنهای غریب

در سخن عند لیب باید بود
در فصاحت خطیب باید بود
در زمانه غریب باید بود
بنصائب که از منبر باشد
عالمی را نصیب باید بود
سخنهای غریب
در سخن عند لیب باید بود
در فصاحت خطیب باید بود
در زمانه غریب باید بود
بنصائب که از منبر باشد
عالمی را نصیب باید بود
سخنهای غریب

فَقُلْتُ مَسَقَّ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ
کافی اِلٰی شَحْصِهِمْ نَاطِلًا
کما مات من خیرهم واصل
پس گفتم کبر کنه الله تعالی انما
کما مات من خیرهم واصل
پس گفتم کبر کنه الله تعالی انما

فَقُلْتُ مَسَقَّ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ
کافی اِلٰی شَحْصِهِمْ نَاطِلًا
کما مات من خیرهم واصل
پس گفتم کبر کنه الله تعالی انما
کما مات من خیرهم واصل
پس گفتم کبر کنه الله تعالی انما

فَقُلْتُ مَسَقَّ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ
کافی اِلٰی شَحْصِهِمْ نَاطِلًا
کما مات من خیرهم واصل
پس گفتم کبر کنه الله تعالی انما
کما مات من خیرهم واصل
پس گفتم کبر کنه الله تعالی انما

در سخن عند لیب باید بود
در فصاحت خطیب باید بود
در زمانه غریب باید بود
بنصائب که از منبر باشد
عالمی را نصیب باید بود
سخنهای غریب
در سخن عند لیب باید بود
در فصاحت خطیب باید بود
در زمانه غریب باید بود
بنصائب که از منبر باشد
عالمی را نصیب باید بود
سخنهای غریب

4

۶

سید محمد علی

مفتی
دوبئی

عقاب

استدلال

کتابخانه

١٢

انہیاب افکار

بسم الله الرحمن الرحيم

10

الم

11

حکایت کرد و مدافعتی که در حضر مجلس بهم بود و در سفر انیس بهم غم که وقتی از اوقات حکم محکومات انیس
و معقیات مصائب و عرصات بقتاع عزم اجتماع کردم و از اول الالباب آثار و اخبار اغتراب
استماع و عیش و همجوانی طراوتی داشت و طیش همگودکی حلاوت و غزل از بیم سیری در پرده قیری بود و عازم
از عواض انقلاب در حجاب مشکناستواری و در چنین حالتی بوسیله خدایت ناگاه به انقلاب
آسمانی از اجنبه جانی افتراق میفتاد و از عزم جزیم خنین اتفاق برادرش

فَقَدْ شَاعَ عِلْمُهُ فَاسْتَبْرَحَ مِنْ أَهْلِ شَيْئِهِ فَلَا
 قَافِيَ لَهُ إِلَّا عِلْمُ النُّجُومِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 پس شتیق من محبتش گمان از او بسیار و بیا باری
 کس با غیر او خطا و خطا تیار کردم و شایخ

فَصَلَ كَرِيحُ امْلِي اخْتِيَارَ وَبِئِ اسْتِعْمَادِ وَرَاحِلَهُ وَبِئِ اسْتِمَادِ رَفْعَهُ وَقَاطِلَهُ بَقِي مَيْكَةِ عَشْقِ سَائِلِ او بُوَد وَاوَانْدِشِ
 اسعد جان
 که حرکت لایق او بود نشیب فراز حجاز و عراق بسیر کردم و منازل شائق از پای اشتیاق بسپردم و
 و آرام بخود حرام کردم و نماندیشم مسکن نه طلب مقام کردم و چنانکه شاعر گوید
 قطع

<p>با ابریم مشایب بارعدیم زمام گیتی در ده نقاش دست و اندام</p>	<p>با ماه هم منازل و با باد هم دگام آغوش اگر بشیر و گداز آخر شام</p>	<p>که را سوی غلغ و که را سوی مصر گرد و زنده سرفه و محنت و طاعون</p>
--	--	---

فای چون اسکندر در سیاحت خاک ظلمات و وقتی چون خضر در سیاحت انجیات و وقتی به سید مغرب و گل

بسیار می کند و بسیار بدست می آید و گوشت دامن گری بدست آید خود این امنیت چون خط اسمها مشکل بود و

و این بنیت چون اسمی بی حاصل چون لیسای مکان نداشت و چون عقا مکان نه بر قطعه

آرام گیر پس از آن خوشبختی و نیکوئی است و گویند رسوایان را بار کنی پنهان آن
تا بعد از آنکه ششهای ایشان خسته شود و وضعتهای ایشان خستد و

و خائف ابشر طائف رسیدیم بهم از گرد راه قصد جامع کردم و در و سه بدان مجامع اورم

آن تقرب واصل بروزگار اهل تغرب آید چون از دایره بی‌نقطه و سیط آمد هم هواز

لکرا نیامانہ رسیدیم + در مقصورہ معمولہ جماعتے دیدیم + پر رسیدیم + کہ این اجماع از بہر جمیعت +

مقامات حمیدی
بدر کرمی

والتحریر کے لئے
میں نے اس کتاب کو
میں نے اس کتاب کو
میں نے اس کتاب کو

مجلسین مجسم وقت شد و بیست و شش نفر حاضر شدند

بعضی دیگر کردند

[illegible]

بجاء وادی مکہ و گاہ

مراد باشد از این
و مستحق از مریدان
شست با این
شست با این

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

[illegible]

مجلس

جواب

سیطہ برزخانیہ
مہینہ میاں خیر
۱۲۲۲
مقدورہ دق

تصویر بغیر سانس و سانس ۵۴۲

دوسروں کے لئے بھی

محکمہ پبلک انفارمیشن
۱۱/۱۲/۲۰۲۰

سوم منور علیہ
جمع ادیب بکھی ادب
نثر کی انرا تالیف

استاد محمد تقی

شیخ تاج الدین جلیلی

جمعہ ۱۷ صفر ۱۳۱۱ھ

بایک

۱۰. وید پیدره ۱۲ ص
 صید کرم ص ۱۲
 یکن تختی جمع آید
 بنشینت بر ۱۲ ص
 از تقصیر یعنی بر نشان
 کردن و قید از باب
 نقل بنشینت بر نشان
 ۱۱. در میان النون ۱۲ ص
 در باب مکه یعنی حوادث
 زمانه ۱۲ ص

○

قوانین و مقررات

از درجہ

جی بی وائی

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

بسم الله الرحمن الرحيم

سید و آن چنان

١٠٠

خلق زحمت آورد برین غریب حمت کن پس باین دروخت مفرد بی غیر هر که در دروخت بهر دروخت آورد و گفت ارا بیضا عا
و محاب صناعات و رفقه بلاغت و براعت و طائفه منت جماعت اگر چه بهر جهت مختلف اشباع ایله اندیشی متولفت ارجح ایله
اگر چه شایسته تر باین ملواید لیکن مایل تنی اعتقاد ایله من جمع کنم میان شایچون جمع کردن مخلوف طعام را و بهر چه درین
کلام را بهر سفر است کاغذ و فلک جمله اگر چه هر یک سکت و نایب طبعی با نگرهی هست که در او را حاجی اگر چه نیت اشعار

قَدْ قَامَتِ الْقِيَامَةُ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ
هَرِائِدَةٌ قَامَتْ قِيَامَتُي خَوَانِدَانِ

تاکی مہو بادہ و تا کے مہوای جام

منکر بر آنکه هست ترا مالها پست

وَالْبُرْجَيْنِ تَعْدِلُكُمْ بِالْظُلَمِ

فَالشَّيْبُ قَدْ بَلَغَ وَالصَّبِيُّ قَدْ بَلَغَ

پس بری هراخته روشن شد و صبح از خانه ظاهر شد
برداشت در روز از حاضران تباقت

یوم عاقبت اثر از وی ندیدم و
کشاد و بار کربت کجا نهاد +

فیتی چه باخت باو گردون بر چه کرد

هَيُّوا عَنِ النَّامِ وَكُفُّوا عَنِ الْحَرَامِ
بیدار شوید از خواب و بازایستد از حرام

فَالْمُحْرَضِينَ تَجْنِيسُ الْقَوْرِ فِي إِهْرَاقِهَا
مِنْ زِيَادَةِ قَتْلِهِمْ وَاجْعَلْ لَهُمْ جَنَّةً مَبْنِيَةً

منکر بر آنکه هست ترا کامیاب بجام

عارض چو سیر گشت بیدام از دو کف بنم

يا قوم قد نصحتكم اليوم بالسَّلامِ

ای قوم من بر آئینه بصیرت کردم مفرز و لام فرزند
و چون باد بستانفت بر اثر و می میدرم

ای زمره معارف و آفرینہ کرام

والله سبحانه يفتقر القليل واليسير

فَاتَّخِمْ صُحُفًا مِّنْ لَّسَانِكَ سَوْدًا بِالدُّجَى

کافی پیا له کس نه کندی سیر باید ادم

پس ترتیب نظم گذاشت و دست بجا

کردا و نرسیدم و بقیه در دست می او

بودم عاقبت اشک از روی ندیدم و خبر از وی نشنیدم معلوم نشد که پادشاه از امر غمخوار شد یا نه
 گشتاد و بار که بخت کجا نهاد + **رباعی** **ع** تا که در پیش زانسانه و از خون بر رویه کرد

مقامه دوم در پیری و جوانی و با هم بحث کردن پیر و جوان

وَجَزَّ جَزَمًا عَلَى أَمْلِي بِرِشَاخٍ فَصْلِي نَشْتَمُ وَزَادَ وَسَلَبَ بِرِزَاقَةٍ طَلَبَ نَبَا دَمٍ وَنَمَايَ حَسَى عَلَى الْوَدَاعِ

سازمان امور اراضی و منابع طبیعی و محیط زیست

سید الشهدا علیه السلام

۱۰. لا نفور بالقيمت

۱۰. لا نفور بالقيمت

کتابخانه ملی افغانستان

ان شایبایان و غیره

بروزن صغیرہ کے لئے

نعمین بن محمد و شریک

شایسته رفتن به

افزونی و آلودگی

خدا یا بجای

فَإِنَّ الصَّبْرَ صَبْرٌ شَدِيدٌ
پس هر آن صبح سپید کننده و دردم
وَوَسَّيْتُ بِالْذِّمَارِ إِذَا قُضِيَ
و تکیه کن بدست هرگاه شام سازی
وَأَمَّا أَذْبَرْتُ عُصَصَ الْمَنَازِلِ
و با پس بگنجد غصه با سر مرگ

وَقُلْتُ لَصَاحِبِي حَيْثُ الْمَطَايَا
وَالْفُتُوحُ بِرَأْسِهَا يَوْمَ لَا يَكُونُ لَهَا
مِثْلُ نَارٍ كَاشِحَةٍ أَلَا يَوْمَ يَكُونُ
لِلْأَنْثَى بَعْدَ الْعِثَى أَلَا يَوْمَ يَكُونُ
لِلرَّجُلِ كِفْئٌ بِأَنْثَاهُ كَذَلِكَ
يُنَادِيكَ الْمُرْتَدُّ
فَإِنَّمَا أَقْبَلْتُ بِفُؤَادِي مَا فِي
الْكِتَابِ وَأَنَا آتٍ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

و استراحت افروز گردانیدم اشعرا
ولا تنظر اذا غلست حجبا
بین برگاه بناری رسیده در میج
و دع ذکر الوسا که و کسایا
و گذارد ذکر تکبیر و نهالینا

کتابخانه عمومی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
کتابخانه عمومی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
کتابخانه عمومی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

و اسباب اقامت اینست پای استعلاء
در تجربه های دهر استادانرا
عنان جدید و زمان ممد بکثر
چرخیزانکه درین رشته نقد عرض کن
چه بود زانکه بود در خم کعبه نشین ^{مجلس} موشن
پس رفیق ارباب احوال از توائل احوال

براه آوردم و بایا لان کیدل ای زدم
وز بند زمانه یک دم آزادند
ولا چو در حضرت نیست عین خرم خوش
چه در بلاد خراسان چه در سواد کوش
چو روزگار در احداثش شکر است
چو باد بگذر و بستر مساز بر آتش

چون در طالع نگاه کردم بدوی عزیمت
 بادل گفتم چو از خضر شاد نه
 شاد گردی کن و لاکه استاد نه
 و نفس اندوخته از گوش مراد
 و پسته یقه نقد و مبتلا عشق
 و جابج خاک نبری نباشد و ساز

[illegible]

و در میان ما و اهل النهر خراسان
مأشعاس

وَ كُنْغُفَتِ يَدَاكَ كَمَا كُنْتَ مَعَهُ
اگر سختی کند به حوادث زمانه پس بگذارد

و آن خاک مشرب کن بدردم، اخوان ستمی

سیاطها من جزو شتم و از آب حجون ر
م و این نادر میان در و آذر
فادیر گهای خفاف المطیب
پیر بابا آب از آبیک کردن سوار
چون بدان مقام مبارک رسیدم

در خیم و عشق سالک سفر در آخرتیم و
در خیم و بادلی نژاد دی بخند نهاده
ذاجد کتک مال البطیه
را که جنگ کند را امید آوری کند
ان فراها آهنی العطیه
را نه گذاشتن آن گوارا تر بخش باشد

از یک شمشیر عذوقش کند
شش پهلوه بر بیاورد بر یک
کعبه بین و پانصد اشک یک
از آن زواری باشد و در ضمیمه

وَتَايُنَ اَيَاتِ بَرِّهِ وَخَوَافِ لَظْمِ
اِثْرِ الْبَيْنِ قَلْبُهُ عَنْهُمْ يَدَّ لَا
اِخْتِيَارَ كَرْنِ جَدَائِي وَاجْتِيَارَ كَرْنِ اَزْمَانِ عَاضِ
اَهْلًا لَا يَاهُلِي وَحِيدًا لَا يَجِدُرَانِي
صَاحِبَ رَايَا صَاحِبَ مَسَايِلِ اِيْمَانِي

روم در آن یار رو کند بازدم و در فلک
ولیکس سنگان و واح یها شکاف
و بنا شد باشند میان آن آرام بند
تلق بکل بلاد احوالته ها
ملاقات کن به شهر اگر فرد آئی در آن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَأَقْرَبُ إِلَى دِينِي كَسْبُكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَأَقْرَبُ إِلَى دِينِي كَسْبُكَ

پایند
و شش سر آن باشد
افتد که شش خانه از آنجا بناید
پس اگر شش را بد از شش باشد
بر آمدن فردا از آنجا شش سر شش
که شش را از آن شش باشد
شش در حال

وہمکین ۱۲۸۸

بمقتضیٰ از پیش اسناد

۳۱۷ بیخے تھے
ابوالمہجۃؑ
بیخے تھے "ساقی سوئے"

کتابخانه
پژوهشگران
فانوس
مجمع تازه

شاید که کند مجلس وصل تو جالس	چون نرگس اگر زرت نباشد برکت	بر پای بایست همچو سوسن صفت
جای که نور عشق آتش بزنند	ایان زرد طلانی بر ماند از قفس	چهار یار بید در دست تجارت
زبان مبارات بگوید که مناز و سر نیز از که سر تو با قدم پیش	سعد و شوق تو با کم پیش نکشد که تو بخیر کس کشیده	
داری و و ما بچه کشاده نظم	خواهی که شوی سر فلک ساسی چو من	نخبر بند و دوست بختی چو من
آثار و خضوع را فردان قدرت	از رنگ پس سین ز دای چو من	سوسن آنرا دابلیل ستاد میگوید
ای مدعی کذاب های میر فی قلاب سی روز بپوشی و فراموش کنی	و یکاه گویی و خاموش شوی	چون من باشی
که خبر بیک قدم نیویم	و دیده زبان سخن گویم	که سر عشق نهفتی ست نه گفتنی
ست نه نمودنی نظم	از گفتن سر تو دهان بر بستم	در عشق تو من اگر چه بالا دستم
یک سر تو از هزار گفتن نتوان	هر چند بده زبان چو سوسن	بنفشه مطربا لاله جانا باز را
میگوید که تو دل این کار نداری	و تو این بار نه بیادی از یاد دانی	و با سببی از جای برانی
ولیکن میگه نه ای داری و یکس تایی نه عاشق پایدار باید نه آبدار و مشتاق سنگین	باید نه رنگین هم در عاشق	خامی و هم در معشوقی ناتمامی گاه چون معشوقان رخ افروخته و گاه چون عاشقان دل سوخته
سر تا سر صورتی و رنگ و نگار	در این عشقان رخ چون رخ	آخ که جمال و حدتش می تابد
این رنگ ثوی می نیاند بکار	نمانده لیکن ناپاینده	لطیف ذاتی و لیکن به ثباتی نظم
چون سل ز کوه نرسیده بدوی	چون دولت نیز نالشته بدوی	باشی تو برنگ بوقلمون پیرای
جلبت تو نیست خویش اندر گرو	چون من باش که شربت دمی چشیده ام	و حضرت بهمن و دوس
کشیده و هنوز از آتش عشق رخ پر دود دارم	و در ماتم فراق او جامه کبود	نظم
یک باطن جلد را شتیافت دارم	پیر این ماتم فراق دارم	این جان خنجر اگر چه بیکار شده
صد شکر که روی باطلاقت دارم	تو چون گل دورنگ مانند عاشق منافق	نه محب صادق
کیسول و کیسوز و باطن گیر ظاهر دیگر	برنگ برنگ می ناپدید پس بزرگی ناپدید	اگر از و وفای معشوقان
جونی بر رخ زرد عاشقان پیش آرد	و اگر نیاز عاشقان طلبی	عارض لعل معشوقان پیش تو آرد
نیاز در قیاس ناز ریخته	و عاشق و معشوقه بر آینه ریخته	نه در معشوقی صاحب جمال
صاحب حال را با سعه	چون لاله تمیست ز بوا آمده	یا چون گل دورنگ دور و آمده

بایست که در مجلس وصل تو جالس
 ایان زرد طلانی بر ماند از قفس
 چهار یار بید در دست تجارت
 زبانی که سر تو با قدم پیش نکشد که تو بخیر کس کشیده
 خواهی که شوی سر فلک ساسی چو من
 نخبر بند و دوست بختی چو من
 سوسن آنرا دابلیل ستاد میگوید
 ای مدعی کذاب های میر فی قلاب سی روز بپوشی و فراموش کنی
 و دیده زبان سخن گویم
 که سر عشق نهفتی ست نه گفتنی
 از گفتن سر تو دهان بر بستم
 در عشق تو من اگر چه بالا دستم
 هر چند بده زبان چو سوسن
 بنفشه مطربا لاله جانا باز را
 میگوید که تو دل این کار نداری
 و تو این بار نه بیادی از یاد دانی
 و با سببی از جای برانی
 ولیکن میگه نه ای داری و یکس تایی نه عاشق پایدار باید نه آبدار و مشتاق سنگین
 باید نه رنگین هم در عاشق
 خامی و هم در معشوقی ناتمامی گاه چون معشوقان رخ افروخته و گاه چون عاشقان دل سوخته
 سر تا سر صورتی و رنگ و نگار
 در این عشقان رخ چون رخ
 آخ که جمال و حدتش می تابد
 این رنگ ثوی می نیاند بکار
 نمانده لیکن ناپاینده
 لطیف ذاتی و لیکن به ثباتی نظم
 چون سل ز کوه نرسیده بدوی
 چون دولت نیز نالشته بدوی
 باشی تو برنگ بوقلمون پیرای
 جلبت تو نیست خویش اندر گرو
 چون من باش که شربت دمی چشیده ام
 و حضرت بهمن و دوس
 کشیده و هنوز از آتش عشق رخ پر دود دارم
 و در ماتم فراق او جامه کبود
 یک باطن جلد را شتیافت دارم
 پیر این ماتم فراق دارم
 این جان خنجر اگر چه بیکار شده
 صد شکر که روی باطلاقت دارم
 تو چون گل دورنگ مانند عاشق منافق
 نه محب صادق
 کیسول و کیسوز و باطن گیر ظاهر دیگر
 برنگ برنگ می ناپدید پس بزرگی ناپدید
 اگر از و وفای معشوقان
 جونی بر رخ زرد عاشقان پیش آرد
 و اگر نیاز عاشقان طلبی
 عارض لعل معشوقان پیش تو آرد
 نیاز در قیاس ناز ریخته
 و عاشق و معشوقه بر آینه ریخته
 نه در معشوقی صاحب جمال
 صاحب حال را با سعه
 چون لاله تمیست ز بوا آمده
 یا چون گل دورنگ دور و آمده

چون

در این کتاب...

۱۷ طولی و طویلی
 ۱۸ دوج بصر
 ۱۹ دوج و جود
 ۲۰ دوج و جود
 ۲۱ دوج و جود
 ۲۲ دوج و جود
 ۲۳ دوج و جود
 ۲۴ دوج و جود
 ۲۵ دوج و جود
 ۲۶ دوج و جود
 ۲۷ دوج و جود
 ۲۸ دوج و جود
 ۲۹ دوج و جود
 ۳۰ دوج و جود
 ۳۱ دوج و جود
 ۳۲ دوج و جود
 ۳۳ دوج و جود
 ۳۴ دوج و جود
 ۳۵ دوج و جود
 ۳۶ دوج و جود
 ۳۷ دوج و جود
 ۳۸ دوج و جود
 ۳۹ دوج و جود
 ۴۰ دوج و جود
 ۴۱ دوج و جود
 ۴۲ دوج و جود
 ۴۳ دوج و جود
 ۴۴ دوج و جود
 ۴۵ دوج و جود
 ۴۶ دوج و جود
 ۴۷ دوج و جود
 ۴۸ دوج و جود
 ۴۹ دوج و جود
 ۵۰ دوج و جود
 ۵۱ دوج و جود
 ۵۲ دوج و جود
 ۵۳ دوج و جود
 ۵۴ دوج و جود
 ۵۵ دوج و جود
 ۵۶ دوج و جود
 ۵۷ دوج و جود
 ۵۸ دوج و جود
 ۵۹ دوج و جود
 ۶۰ دوج و جود
 ۶۱ دوج و جود
 ۶۲ دوج و جود
 ۶۳ دوج و جود
 ۶۴ دوج و جود
 ۶۵ دوج و جود
 ۶۶ دوج و جود
 ۶۷ دوج و جود
 ۶۸ دوج و جود
 ۶۹ دوج و جود
 ۷۰ دوج و جود
 ۷۱ دوج و جود
 ۷۲ دوج و جود
 ۷۳ دوج و جود
 ۷۴ دوج و جود
 ۷۵ دوج و جود
 ۷۶ دوج و جود
 ۷۷ دوج و جود
 ۷۸ دوج و جود
 ۷۹ دوج و جود
 ۸۰ دوج و جود
 ۸۱ دوج و جود
 ۸۲ دوج و جود
 ۸۳ دوج و جود
 ۸۴ دوج و جود
 ۸۵ دوج و جود
 ۸۶ دوج و جود
 ۸۷ دوج و جود
 ۸۸ دوج و جود
 ۸۹ دوج و جود
 ۹۰ دوج و جود
 ۹۱ دوج و جود
 ۹۲ دوج و جود
 ۹۳ دوج و جود
 ۹۴ دوج و جود
 ۹۵ دوج و جود
 ۹۶ دوج و جود
 ۹۷ دوج و جود
 ۹۸ دوج و جود
 ۹۹ دوج و جود
 ۱۰۰ دوج و جود

نزلو بمقبرة یسیر علیهم	فکا کھم کا نوا علی المیعاد	جبر الیہ پاک علی کار
فرود آمدند در قبرستان کہ در آن بود بر آریا	پس گویا آنها بودند بر وعده اگر کہ بودند	جاری شد هوا با بر مکان خانہای شان
چون نفس از صفا در میدان سلع در کرب جان را ناخشن گرفت و از		سقاء الفکرات پیچ میزد و طوقا
یا قوت روان قوت روان ساختن و لشکر شراب قصد تاج و دوج عقل کرد و خیل بکار		
خمر از کوس بر دوش نقل آن محل نقل اخبار و نشر آثار بود و نقل آن مائده روایت اشعار و حکایت		
احرار در هر چمن تماشا کرده میشد و از هر فن علم انشا و انشاء بر زبان می آمد و لیل تقطیرین کل رخسار		
و یغترت من کل حیض تا بر رسیدم بوصف انواع ریاحین و لغت انوار بساطین و در دریا		
کہ بوصف آن سفندان و غرو ہا کہ در لغت آن گفتارند و ما هنوز در شکار این مقالات و در سر کار آن		
حالت بودیم کہ صدای کلامی بہوشمارید و ندای سلامی بگوشا آمد چون جاسوس سمع بشنید و جاسوس		
ولایت چشم محسوس بدید پیری در رثی زینت غربت روپایا کربت بخیلی بخلی دلت و بخیلی بخلی دلت		
خلقانی در بر و خرقہ بر سر شعار و دثار و خلقانی و زناد و راحلہ و عصا و ابنا بی بزبان تضرع و بیان		
تخشع گفت ای بجز مروت و ای بدور قوت و ہل فی خلا لک کدعہ و ہل فی کوالک کدعہ		
آید برین سایہ ساعتی توان غنود و درین پایہ لحظہ توان بود کہ مطیع روح بعباس گران نشود و		
وسفینہ نوح بانہائی نالان نگردد چون این سخن سمع رسید و ہر یک از قوم ازین مقالہ بشنید و		
زبان ہر یک با حاجت استقبال کرد و پیر از حد زیادہ اکرام و اجلال نمودہ و با اشارتے بشارت		
داد و بکنایتی عنایت نمود و گفت بیای و درای ہک بساط کیرنگ ست و یادہ کٹ سنگ شمع		
در کوئی خرابات و سحر او باش	منعہ نمود و بیا و نشین و بباش	پیر در زاویہ نزول کرد و خود را
بخود مشغول و با شراق سمع گفت آن جمع می شنید و بدیدہ و زدیدہ و دران جمع می نگرید و حلقہ علیہ بر تنید		
و خوردہ بخوردی بر می چید و دران میان کی از باران بایکی از ہم کاران مجارائی میکرد و در وصف		
بہار و لغت از ہر سارائی می نمود تا کی از منظمان آن جمع و مقبضان آن شمع با فرقہ کہ اہل این		
صناعت و صاحب این بضاعت بود گفت کہ من درین معنی از گفتہ و دانائی و سفینہ شہو		
یاد دارم و ہم اکنون یاد دارم	قطع	چیست آن آسمان پر پر نجوم
انجم او بشکل دیگرگون	لذت عیش در برش موقوف	ویدہ عقل بر رخسار مقتون

آہ اساجیدہ میشد و جود از ہر
 وشت آب برداشت و شربت از ہر
 حوض "ع" زری کبر زاس
 مجید و تشنید خجانی سنجہ با سنج
 خلقان بصر خلسہ مجید و
 سکون الام و قات بالفت و خجین
 جع خلق نقیبین بکلیت کہنہ "ع"
 جع خلق بر وزن فتح بکلیت فوجی
 کردن "ع" بل فی آہ آہ
 در سایہ نشاء آرام ست و یادہ خوش
 شام فراخی است "ع" یک کدنگ
 اسبیک دزدن بکلیت ہر یک برابر
 ہر سہ "ع" استراق از باب
 اقبال بکلیت گوش داشتن پنهان
 بچن کے "ع" جارات
 اس گفتو بایم کردن "ع"
 سادات بر وزن ملاقات با ہم سخن
 پنهان گفتن "ع" اقتباس بکلیت نور
 از قات "ع"

نور و تابست
 قرار دادہ
 از آسمان
 در سہم
 ارادہ کردہ
 و از ہر غم
 ترمز و دانت
 کہ ازین نظر
 آواید دانت
 قویست

تحریر کمالی

عین انوار

گشای دل

نور دل

باید و حال

باشد

آه بیدار است که درین

اشعار صفت

و هم از جنس مقلات لوی و گریست که آنرا مقلوب خوانند و آن ترکیب شوارست پاریسان را گنیم		
عرضه لغت بحج و تازیان را آسان است بچشم کثرت آلت استعمال و حریری برین منوال قطعی آورده است		
و برین نسق نظمی بیکجمله گفته و بیکس در پارسی مصرع میس گفته است و من از بهر تحریک		
فریخت و تحریک طبیعت یک بیت تمام آوردم و در دیگر توقف کردم تا یکی اتفاق افتد شعر		
شکر به ترازوی وزارت برکش شوهر و بلبل لب هر موش		
نزد کین بار و گ که در میان		
فائل کوید قلوب کل شعاع	اشع اذا اذاعرا	اشع اذا اذاعرا
آسند انا کما یسا هیة	عطا کن مرد بینوار اهرگاه پیش آید	رعایت کن هرگاه مرد بدی کند
مکیه نرن نشاندن شتر با سرگردان	نیگاهش آخانا کد کسا	آسل جبات عمتا شمر
میتانعت ان جل کسا	در میان توبه کن آبر درین ناپاکی را	بخواه بهشتان را از من و بخواب
از ما وصف کرد اگر نشست	اسر اذا هت مزا	واش هریه اذا سزا
اسکن تقو قعنه	بشیر کن هرگاه شتر بشاطر و دو گزند	و تیر میندازان هرگاه بایند
ساکن شو قوت یاب پس قریب است که	یسف وقت نکسا	روا کند حاجت تو آن وقت که نرگون کرده بود
و آن در صفت پیش از آن است		
که هر مصرعی جدا نتوان خواند و مقلوب توان اند و مقل است که متغیر معنوی نیست و غزل و مثنوی		
مفرومه در مع و وای معنی نازیبان راست نه پاریسان را و شعری جایی مصرعی گفته اند مصرع		
ان القضا یا شرها انغفا لها	و الشرفین و الطرفین هر دو یک است و حریریست و دو بیت	در مقامه خود آورده است و من هم دو بیت آوردم اشعار
بر آینه قنیه با بر آینه اجمول است	بنازی و ترکی بنازی این پس	چو در حلقه عشق بختی بنازی
بنازی و ترکی بنازی این پس	و اگر چه داری درین ره بنازی	و آتشابه الاجزا و متناسب الاعضاء است که من دو بیت
گفته ام برین نط و نسق که هر دو را با مقرر و کیسان نتوان خواند شعر	ای جهان از تو شیر نرد در بر	روزگار از تو تافته هر سر
چون فوج موج آن دریا با وج	ساکشید و بپایان سیل بی ثبوتی و ثریا رسید	محال افتاح اقلح بینداختند و شیخ را بزمان اعتدال فروختند
و بانی توانی خود در ساختند و آنچه داشتند در وی بینداختند و نداشتند که گراف گفتن		

مقامات حمیدی و انوار البصیرات

و به طایفان صفتان ایشان

آورد و در صفت خودت کرده

صاحب و در شرف و در وطن مراد

عین انوار

ایمان که بخت و در سکن نام و در

چنانکه در انوار

دارد و چنانچه درین بیت ای جهان

مقامات حمیدی

در ترازو لفظی و در لفظ و فاعل

بنازی و ترکی بنازی این پس

و اگر چه داری درین ره بنازی

و آتشابه الاجزا و متناسب الاعضاء است که من دو بیت

گفته ام برین نط و نسق که هر دو را با مقرر و کیسان نتوان خواند شعر

و آن دو از و تیر

میان باز می نشاند

غیاث القلای

خود بریدید که من خیال غری
شدن تمامم و خیال غری
دلایلی بودن من تمامم
چهار چرخین بختی گل سپاه
دلاکس اشع
فصل فتح خون صاد ممله
بختی پیمان تر و زنده
وای سپهر

مقامات حسنی
 و جود و اسرار و غنای بی‌شمار
 پشیمان "ع" اصرار برود
 اقرار بجنبت تبارک و تعالی
 مستغنی من مشیت قبول
 نه کردن "ع" شکر
 اتم غافل از توفیق بی‌شمار
 ع باطله اظهار توفیق
 لغات صفت بسوی ذوق
 پنهان بر آب زینده "ع"
 مقام ششم
 انشاء الله تعالی
 پس توبه با کمال
 ابرار بی‌شمار
 شرط بیان معجزه
 خلاصه این فقره است
 که در سه مغرب و شرف
 در میان این طاعت
 و فراموش کردن این طاعت
 مثل فراموش کردن و غبار این
 در یک نگاه حرام باشد
 انکاشات "ع" و توبه
 که در سه مغرب و شرف
 از من "ع" و توبه
 فراق آه پس بیاورید
 از آنکه گشت نزدیک
 جواد گویند که بعد از آنرا
 اول شای شکر گویند
 و با توبه است که بیاید
 بعد "ع"

دوای دل شدگی شغای بیاری	برنگ چهره بیمار لیکن اندروی	وز عطران مشکین و عطر اشعار
و سبک آید شغای شغای طبعها	ز رنگ لای سبکی و عطر اسرار	پوست طبع بر کرده و شغای ان
کایک عیسای فی ظلال کعبه	اذا انزلها ایدى الحلال تحفت	هله انک کعبه است یکنون سطل
مانند دستهای توگری در سایه نیت	هرگاه زبیر کند آنش را دستمزدان چمنند	برنگ بر آنشان سبک باه میامد نیت
چون پیر چشم برانا سبک افتاده و لرزه بر اعضا می اجزای او خالی از جمع دستور خواست و چون شمع بر پا		
خاست و چون باد فتنه ارباب کرده و پای قرار در پای جماعتی متحیر حال شدند و باید کرد قیل و قال آمدند		
بعضی بزبان ملاست میکردند و بعضی بر سر خراست و پیر بر قرار اصرار کرده و خود دلی ثبات و قرار ملاست		
و خواست را بر سکون و اقامت ترجیح گردانید و بزبان فصیح این بیات مبع میگفت اشعاع		
لقد اکرمتموا حقیقا کریمما	و تحب العین ما طلت العمامه	او قیامکم الی یوم القیمه
هر آنکه بزرگ کردید شما همان بزرگ را	و ابروی چشم را بر آب زینده است	خفت کردم شمارا از روز قیامت
اذا ذکرک احسن من اقامه	و انی قد فرحت و کرم فیما	و کان فی الحقیقه که کرامه
هرگاه یاد کنی تو بهتر است از مقام کردن	او هر آنکه من برگزیدم و با اگر زیست	و لیکن و حقیقت نیست بزرگ کردن
پس بر یک پا بران هم کاران بان لطف بیاراستند و موجب این تفریق از روی باخواستند و این مجادله بطول		
رسید و این گفتگوی تفصیل کشید پیر گفت عاشاء الله کان قد عفا فان لها شأنان این در ناسفته		
لیکو ترست و این سخن ناگفته بهتر پس از گفته و این خفته و اجنار این خفته چاره نیست و این الحاح		
و اقترح را کناره نه همه حال تمام مشب و فر باید گذاشت و این مانده از پیش بر باید داشت که شرط		
میان من و این معلوم بعد المشرقین است و جمع میان من و این معلوم کا جمع بیرون لاخترین این انعام		
و حق من موجب کفایت و این کرام اطعام در حق من موجب علت تغییر من و من از ان قوم مستم که		
طبع دانه در دام آوریم و از ملاست عاجل و عزامت اصل نه پیرم و قرین نصرت دونهها ثلاث		
و سبک آید شغای شغای طبعها	و سبک آید شغای شغای طبعها	و سبک آید شغای شغای طبعها
مخبر از روی شهور و دونه	از بے لقمه صابون	از بے لقمه صابون
حاصل الحال بعد طول المقال آن بود که برگشتی سه روز صبر کردیم و طبع را بر قطع آن فائده و رفع آن مانده	جز و تخم صابری و پسینه کاشتم و خوان سفره از پیش برداشتم پیر میرفت و دلهاس مردم غناک	

مقامات حسنی
 و جود و اسرار و غنای بی‌شمار
 پشیمان "ع" اصرار برود
 اقرار بجنبت تبارک و تعالی
 مستغنی من مشیت قبول
 نه کردن "ع" شکر
 اتم غافل از توفیق بی‌شمار
 ع باطله اظهار توفیق
 لغات صفت بسوی ذوق
 پنهان بر آب زینده "ع"
 مقام ششم
 انشاء الله تعالی
 پس توبه با کمال
 ابرار بی‌شمار
 شرط بیان معجزه
 خلاصه این فقره است
 که در سه مغرب و شرف
 در میان این طاعت
 و فراموش کردن این طاعت
 مثل فراموش کردن و غبار این
 در یک نگاه حرام باشد
 انکاشات "ع" و توبه
 که در سه مغرب و شرف
 از من "ع" و توبه
 فراق آه پس بیاورید
 از آنکه گشت نزدیک
 جواد گویند که بعد از آنرا
 اول شای شکر گویند
 و با توبه است که بیاید
 بعد "ع"

مقامات حمیدی
 از افاضات
 بهر ازنده
 خوش ازنده
 نشان و علامت
 طوفانی
 اولی از افاضات
 بهر ازنده
 خوش ازنده
 نشان و علامت
 طوفانی

و چون شب گذشته از دیدن انسان + مر با سع
 با واقعات حادثه کارش کجایید | در گفت و گوی نفس طبیعت کجایید
 از بعد آن ندانم چرخش کجایشید
 در جستجوی نفسش برآمد کجایید

الْمَقَامَةُ السَّابِعَةُ فِي مَدَحِ الدِّينَارِ

حکایت کرد مردی که در مقاله صفت نموده داشت و در معامله نیت مجالنه که وقتی از اوقات بکرم
 عوارضات با رفیق اتفاق کردم و عزم سفر عراق آوردم و خواستم که آن سبی باطل نشود و آن سفر
 از فائده عاقل نبود بهر شهری که رسیدم طلب اهل معانی میکردم و به نیت اقامت نماز چهار گانه
 میکردم تا از غلوائی شوق و عشق بر دل کردم بخت خوش بودیم شهری آراسته تر از سینه زاهدان
 و پیرانسته تر از زلف شاهان چون عارض حرمان پر نور و چون جیب عروسان پر بخور و مر با سع

در تریش پدید آرات فرخی | اهل بهشت گشته از مود و دوزخی
 آراسته جو عارض خرمابان مطنی | پیرانسته چو طره ترکان خرگه

که همیان صرائی بهت آید و جنگ از فرخ جنگ بردار که ماهی سیم بهشت آید گفتم برو که این صورت
 زیبا میبایست نبود و این خط اندازی حاتم و معنی چون گامی چند برداشتم و وضعی چند گزیدم و جمعیدیم
 انبوه و هنگامه شکوه و بر سر بر آن مرغ پیری دیدم در مرغ انبانی بردوش و طفله در آغوش و سینه
 پست و عصائی در دست و گیمی در بر و کلاهی بر سر و حمی در بند دیدار او مانده و خلقه تشنه
 گفتار او شده پیری مشکلی و بر عصائی خود مشکلی و صورت کاکوت ساکت و استاده حلقه کین کشاده
 و دیده در زمین نهاده چون ساخته از روز نوشت و از دحام از صد گنگشت پس با عارض پر فتح
 روی بجمع کرد و گفت ای مردمان خطه عشق بدانید که منم طیب علت عشق بصورتیکه از عفت
 و انعام غریب ترست منم و شکله که از زرقا یا معجیب ترست منم آنکه خیایای ضمیر بخوانم
 وز و ابای اثیر بدانم و معنیات او بام در بایم و مخیلات و مخیات ایام بشناسم و جسم و جان
 سخن گویم و از انس جان خبر دهم اخبار ناشنوده میان کنم و احوال نابوده عیان کنم و رنگ از
 رو بهابو عید بر بایم و رنگ از دلما بحدیث بردایم و آنرا که خواهم نگویم و آنرا که خواهم بگویم
 فضلا و دهر منم و قبله علماء شهر منم که راست سواست تا جواب گویم و برهان عقلی بر صدق و صواب نایم

مقامات حمیدی
 از افاضات
 بهر ازنده
 خوش ازنده
 نشان و علامت
 طوفانی
 اولی از افاضات
 بهر ازنده
 خوش ازنده
 نشان و علامت
 طوفانی

مقامات حمیدی
 از افاضات
 بهر ازنده
 خوش ازنده
 نشان و علامت
 طوفانی
 اولی از افاضات
 بهر ازنده
 خوش ازنده
 نشان و علامت
 طوفانی

فاروقی که در وقت نوحی خود
 و ساجد را در وقت نوحی خود
 شریعتی برای معرفت که
 بعد از آن نوحی را
 که عین حق است
 حقان و آخرین ملک بنی
 شتران سید
 فقار که قاضی است
 و آخری که در وقت نوحی
 و ساجد را در وقت نوحی
 شریعتی برای معرفت که
 بعد از آن نوحی را
 که عین حق است
 حقان و آخرین ملک بنی
 شتران سید
 فقار که قاضی است
 و آخری که در وقت نوحی

۱۴۲۶
 علی بن ابی طالب
 علیه السلام

الحمد لله
والصلاة والسلام
على رسول الله

شده از وی در جهان آمده

تفہیم افادات

ایمان از باب افعال

نقش بنیادی دانش

بوزنی غلامی بوزنی

5

و هیچ طایفه متناسب با فعال تر از فرق که بود در پوستان نه آداب طریقت ایشان را مسلم است و اسباب حقیقت ایشان
فراهم چنانکه پوستان عالم علم و عمل اند و قاطعان راه رجا و ادال و بجا نه سوگند عزای هر دو عالم در برابر آفنده بساط ترفع
اقالت کرامت بر سر نهدیم و بر فزاک خیل اینها دو آوریم تجارب باصورت آسختیهای بی شکست اند چنانکه میرزا یحیی علی خا
میرزا تقی خان گفتم خود را بر ذیل ایشان آوریم و این مراتب هر آسم بر دست گیرم و بدان وظایف و میووم
استظهار هر چه بود که بتنابع است این شیران صیدی در دام آید و بدولت این دلیران شرابی در جام فخر قطعه

کزنت باید وصال طره یار	باسیم خوش بهاری رو	در بخا ای که مشکبوی شوی
پهلوی نافه تباری رو	در پی هر چه کان مراد دل ست	گم بینم و گم یسار رو
باقناعت چو آشناس گشته	در نوای ای کم یسار رو	نزد یاران ز بیم غم صبح
ز شب عیب پوش تاریخی رو	ورت افتد طبع گور و گوزن	در پی شیر مرغ زاری رو

زاندیش را آشیانه دیگر پیش آمد و گفت را بهانه دیگر در راه افتاد و بگفتم مرا این طبقه را سخن نامفهوم بسیار است
حرکت نامعلوم بیشتر و من خود از شامی مسمی میگیرم و در شکل و معالجه نمائیم و درین شیوه مقالات
مقامات بسیار است و درین پرده رموز و طوایف بیشتر و من خود از ولایت بجز و لا بجز نمی آیم و بدین
نور و رموز کجا پردازم و من چه دانم که کثرت اکل و شرب که منعی شرع است از چه وجه مندرست
من چه دانم که رقص و غنا که مخلوق دین است بچه روی محبوب است من چه دانم که حال و قال چه باشند
من چه شناسم که نقار و غبار از چه خیزد و من چه دانم که مشاهد و مجامده را معنی چیست و من چه دانم
که شاد و سماع را وجه رخصت از کیست و این همه مشکلات است مبهم و بنده ایت محکم اگر این مشکلات
و جهوم را دراک طبیعت مفوم شود مرا باین فرقه تر و فرقه در میان باید نهاد و جان و همیان در میان
نیکین را در ادت این طبقه از ان در امان نباید داد و بهر وقت که زمره از ایشان بهم بودند و طوائف
و گوشه بیاسودندی من نظاره آن جمع و پر دانان شمع می بودم و مجاذبه طبیعت دل را در کار
یکشیدم و مطنیه نقش عشق را اندک اندک در باره تا آن زمان که نقطه دل چون نقطه دانه
را کار باند و آفتاب ترود بر سر دیوار و دل پیا را آن طریق اختیار کرد و همت بنادیه آن
رین فرود آمد پس گفتم صاحب طریقه بایستی که مخرقه پوشیدن را اضافت بدو بدست
خواه این عروس قضیافت بدوشندی تا بیکت دست او درین ملت مقامی یافتی و درین شیوه

مقامات حمیدی
برخی ظاهری و بعضی
از بندهایان شان در آید
ای میانی

مجلس غرض بنفین بیستم و نهم
مجلس بیستم و نهم

مطالعات بطاس

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

خطورہ بجائی خط و طوطا
 اللہ تعالیٰ فرمائی کہ
 خدایا مصلحتی کن

یہ درمیان بابیہ

استقامت بالفتا و آخرها
شوق بخت

حاجت باد خود به حاجت
نوشته ام

بسم الله الرحمن الرحيم

سید الشہداء علیؑ

موسسین و مدیران

بسم الله الرحمن الرحيم

١٠٠

طالع افلاک

بیاد خود رجاء

ملکون عثمانی
مملکت عثمانی

[illegible]

کے اوقات بنگلہ خرا
نیا وقت یعنی لاہور کا
دینگی نشہ ۱۱۱
دھاری نفع ڈال مجھ
وہ روکا مومع زینہ
بچنے اولاد ۱۱۱
آگست آہ اسٹاڈیٹیم
من پروردگار شاد کج
طریق استغفار نام شاد کج
۱۱۱ مع سالت ہے
شہید کج کج

مکاء المیزان بحسب التکالیف
مانند آب و آتش شود بمشرب
همه باید کید کمر ز اول کار

دوستی ہر یک از میانہ دل
رخسہ از شہر و کوی خاشہ دل

آشنایان آشیانه دل
با چنین باران کاری و دروستان

[illegible]

راه می سپردم و منزل می شمردم
 رفیقان بودند و از سرخ راه برآسو
 بیانم و رشته این مرافقت بتافتم
 و سفر اوصاف میگردم و ناوید بار
 اقامت از ثقات و آشنایان سپردم
 و خجرا به که باین ایام معصوم که رفیق
 اسم اندام از پرده ظلام بتابد و خج
 این منظره و محاضره خواهد رفت
 لَهْكَ مَرَجْ هَلَاكَ عَرَجْ بَكِيَّة

ما رسیدیم آنجا که سرحد را ساختند و
دند و مشقه شاد است از کمال مجاهدت
نم و در بازار او مرا برای آن شهر طلوع
و شنیدیم و نا شنیدیم و نا شنیدیم
و از اخبار و صلحای شهر شنیدیم بلکه اینجا
ان موسوم است بوقار در اصول و فو
و پنجم در سایه یخ نیم بساط نو گسترده
و تصویر حق بر کدام زبان وی نما
و یحیی بن حنیف بن حنیف بن حنیف

کر که باشد از مغان است و روزی و سه گانه
 نهاده اند و من نیز توفیق آن موافقت
 است بیکر دم و در افلاق ابرامش
 پوشش ستفادت میشنیدم تا در روزگار
 پیری بزرگوار است که از جانب بخار آمده
 لوح بمنظره و جمال شروع کند و فدا کوی
 و من در خوابی افلاک اثنایه القسط
 دید و در ره صدق در کمال محرم چه کتاب
 فلان موضع متعدد آن زده است

[illegible]

تا بک شود و کسیکه بک شده است
و مواعیل آن نظام و علی فرقی
تا دست جدای رطوبت و شرفال کرا
و اینست و وقتی ^{بها} باز که در صفت
این دو شیرین و معرکه دین چگونه
و ظهور آن پیکار بود و آن
بکوری خرابی و عروسی سبحانی بک
جاده عام کیست و از ماوه از
و ساطی در سیم تنیده و مسندی
نشسته یک فرقه در خرفه علی
در زتی ابل بست خیر الناس
آن دو همگانه سیاه و سفید

بعد قیام محبت وزنده ماندن سیکه زنده شد و بقیه
این مناسای طریقین متوسط این حکومت
را باشد و کلام ندرست تصور کرد و کلام
ثقل تعالی آن صدرالرجال را ای بیابان
برآوردان
برآورد و آتش جلال بر یکدیگر چگونه
شب بهم جامه و هم جام بود و هم
و چون مقدم محبت و جوی طریای
و جام خالی تر ^{نیک} الشاقه و الشاقه
در صدر نهاده و جمعی بر قدم انتظار
ای و یک نفر در کسوت شامی و جمعی
از ایشان سیاه می پوشیدند
ضمنی چون بنفشه سیاه ^{نیک} کلیم و جمعی
در پیراهن میخندت و چو خوت و اسیر

است مصالح این خدمت خواهند بود
 است مقهور گردد و با خود گفتم این شتر مرغ من
 و در وصف این خاتم و جلال نای خیم و نیم
 ریزند و با طبقه که مشغوف آن کار
 کم کاسه و هم شام و صبح سفیده دم
 ان گفت و گوی رسیدم بموضعی که ا
 و التَّحِيْمُ وَالزَّهْرُ بِسَاطِی دِیدم کش
 ریخته و نقیای بلخ خطبای فصیح بر
 بی در لباس آل عباس و فوسج
 دن شگوفه سپیدادیم بی
 و کس از هر لب فتن و ویا

۵۹
 کوهانهای بی نظیری
 در تمام مشغول و غنیمت بیست
 گوید که درون بسیار کباب و گوسفند
 صیفی و فصل و عسل از راهی است
 ۶۰
 شمام که هر جا که می آید
 بافت با هم جنگ کردن
 یعنی که شمشیر و زور و قوت
 سکن شیر باشند
 ۶۱
 مجید و منیر و شمس و شرف
 که در این عالم و در این
 ۶۲
 کوهانهای بی نظیری
 در تمام مشغول و غنیمت بیست
 گوید که درون بسیار کباب و گوسفند
 صیفی و فصل و عسل از راهی است
 ۶۳
 شمام که هر جا که می آید
 بافت با هم جنگ کردن
 یعنی که شمشیر و زور و قوت
 سکن شیر باشند
 ۶۴
 مجید و منیر و شمس و شرف
 که در این عالم و در این

شایسته است که این کتاب را به دست
آقای ... بدهد

[illegible]

وكانت على دوله قرا محمد بيگ
طاع وگذاشتن بركو كرم خوره
ويان سايي

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

آنرا سو
حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم گفتند که آیه و نه
نفع اولی که کتابها در دست
خسین بجای خط و نون به
وزن و تریج می نالد و
کبوتر حاجی و صین همله
بجستنی نیربایا
نفع آخر که در کتابها در دست
موجبی

۵۱
 احوال
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

<p>فانی فی علمها شجاع</p> <p>پس تحقیق من برداشت آن را در بر</p>	<p>و انک فی علمها شجاع</p> <p>و هر آنکه تو در روشیدن آن مرد</p>	<p>پیدا است که خصوصیت و پیکار</p>
<p>توسلیم و انکار تو در میدان فرج و اصول چند است و این معرفت بل بلامه که تعلق بمقول دارد و بمقول</p> <p>تا کجا است لیکن چون سخن از صفات رود نه از روی کزاف برتر آن معنی را نمیشه توحید بر دیده تقلید چون</p> <p>عرض کنم که بی دیده بینی و بخوانی و بی عقل مریابی و بدانی بی چهره ای گفت بمرکوبی مقصود رسیدی بر گذر</p> <p>و بیساط مقصود آرمیدی بر مبر تو قوت کن تا درین میدان قدم زنی و درین پرده دم که تو همانی و در شرط همان</p> <p>آن بود که مسئول بود نه سائل و مجیب بود نه مترعن پس گفت ایها السیخ یه تعریف ذلک خدا تعالی را</p> <p>چگونه شناسی و خالق و باری را چه دانی پیر گفت این سوال منکر و نکیر است نه سوال چو تو پیر اگر خواهی تا بدانی نشنوی</p> <p>و چون شنیدی بگرد بدانکه معرفت را آلتی است موضوع و معرفت را عقل سلیم است از عقل نقل چه حاجت است</p> <p>تو درین نقلی و من درین عقل و ندب من آنست که عقل را بر نقل ترجیح است و این سخن ثابت و صحیح و در تضایب آن نقل</p> <p>در فرج و راست و میش و کاست باشد اما از نمیشه عقل در صورت صدق و جمال ثواب نتوان بدانکه عقل مشعل</p> <p>طریق و قائم توفیق است و اینچاست که هر کجا این زیور عقل تشریف ندادند باز تکلیف بروی نهادند که احکام</p> <p>سمع که مقبول این جمیع است مشترک است که تا زبان گوینده و گوش شنونده فراهم نیاید هیچ حکم سمعی در عالم ثابت</p> <p>نگردد پس عقل بطریق استبداد بی این همه استمداد بداند و معلوم کند که نه جارحه گو یا در میان باید و نه</p> <p>حسن و او پس فائده عقل بذات آمد و فائده سمع باذوات و آلات و این تفاوت بر عقل او شبیه نیست</p> <p>و نیز جهانیان اند که نقل عقل را برآمده و چون نتوانند قلم تکلیف را احرازت حرکت ندادند و با عی</p>	<p>و انک فی علمها شجاع</p> <p>و هر آنکه تو در روشیدن آن مرد</p>	<p>پیدا است که خصوصیت و پیکار</p>

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

و انک فی علمها شجاع
 و هر آنکه تو در روشیدن آن مرد

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

AP

۵۴
مقامات حمیدی و محیایا حضرت
فرموده اند بسیار عزیز است
عقله

که خداوند تعالی در اول عالم
مطهر وی کرد و این بیست
نقید بقائت و دلال
سمعی است

و حدیث نبوی نقل می کند
قدیمی انجا از امام الله
فرا نهاد

عمره و عمره موسی از
لعل خالین غلام محمد

१३३

۱۵۰۰

نور و دل
نقشب و نقشب اول
ترانہ باغ

مفتی محمد رفیع الرحمن

وفاقیہ سوسائٹی
ایکٹو میمبر
ایکٹو میمبر

بایو خانہ کے قریب

مجلس شورای اسلامی

مجلسه
مجلس دوست عالی
مجلس عالی

باب مقرر است این قریبیه بشوی | اگر دلائل عقلی و نقلی مستحق نیست که تو بر زبان باندی پس
توحید موجدان را بر تعلیه مقلدان ترجیح و تفضیل نیست بسکه ادربیان اصولیم و این سخن از زوائد فضیلت
و از ثریای اثیری و از سطین تبری مسافت بسیارست و محافت بشمار و سوالی که کرده این بیان آن
نیست و مکی که پرسیده این برهان آن فی و تو سوال از آنست معرفت کرده نه از حالت معرفت و دیگر
که سوال از آنست معرفت رود و لا بد بیان آن مشغول باید شد و بیان آنست که گفته شد که حقیقتاً
معرفت هر چیزی را آلتی آفریده است موضوع و مضموع هر ادراک آنچه بر آنست که هر ترتیب که در عالم ترکیب افتد
بی آنست روان بود که قعال فی آنست و علام فی علت با رست تبارک تعالی چنانکه میفرماید قوله تعالی
وَاللَّامِئَاتُ يَنْصُرُنَّ الْمَلَائِكَةَ أَلْفُ مِائَةٍ أَوْ كَثِيرٌ وَكَانَ لَلَّامِئَاتِ فِي السَّمَوَاتِ الْمَلَائِكَةُ وَالنُّفُوسُ الْمُنِیَّةُ
اینحضرت بی جار و بخانه ندانند رفت و نفاش این دیوان بی خامنه نگارند نه سفت که بی آنست شنوایی
درین عالم شنوایی ندیدیم و بی آذات مینائی درین گیتی مینائی ندیدیم و تا حکیم قادر آلتی ترکیب نکرد و از
سید و خدمت و اندیشه آتخون محوف در چهار کسوت مختلف و متولف قالب را باطناب اعصاب
و بریم نیست و عروق را در وی جاری نکرد که آنرا رسون بدن اند و نقب نقب آنرا طعم و شحم فراهم نیارود
و کسوت جلدر که خلقان خلقت در وی پوشید و خطاب گیر و بگذار و بنده و برادر دست نیامد و بی این
آلات مصنوع و آداب موضوع سمع است مرکب است از اعصاب جلوه بسیار ملل اغلال بقید و مسدود
بادخانه بر سر او که باد هوا را که مرکب اصوات است بخود میکشد و چشمه دریا یابان او که مضموم و مستمع در وی
مجمیع گردد و تا از آنجا باز بلوح حافظه رسد که این سخن یاد گیر و نگاه دارد و هم برین مثال و در همه
جوانج و اعضا و الباض و اجزایش چون کار بعلوم و معرفت و دریافت ذات مقدس لم یزل لایزال
رسیده آلتی می بایست نه مرکب نه مرتب ازین عناصر و جوهر چه بآلت مرکب خیزد هر مرکب را ادراک
توان کرد چون ذات منزله باری مرکب نبود و ازین جوهر مرتب جز بآلتی که بے این ساطط در عالم
بسیار نظیر و ورش یافته بودی راست نمی آید پس عقل مدبر را که تدبیر او این افلاک برپاست و این
املاک بر جای و فرمود که معیار صدق و میزان عقل و اصطلاح یقین معرفت باش و در هر آنست خود را
بر طریق مشاهده و معاینه بر دیده جمال و ضلال عرضه کن که بطریق ضرورت این قالب و صورت را
موجدی باید و آن حکیم و مسیح و علیم و دان و توانا است پس ذات منزله باید از صفات محال و دعوت قضا قضا
ادوات ۱۲

بجئے درست حال ایستے ہیں آ
خا بری مستعمل است
این مفعول لفظ براہ
کہ آئندہ مذکور شود و
فاعل لفظ باش کہ بعد
آن مذکور است وزیران
عقل یا درست بام
غضد کن
ظلال یکبار اول صحت
فعلیل یعنی یکبار
گمراہ ۱۲ منفی

مقامات مجیدی
 مستبدان و اربابان زار
 بالاشرف قاضی
 پیر الهادی سانی
 مات فی حبس بی آن
 برادرید است بهر نامه
 بر پادشاهی و اربابان
 بلبا کرمی و در کی
 صیغه امر از ادب و عیار
 وال علیه و اخوانی علیه
 ۶۴

[illegible]

غدار
مگر اندک یعنی علیکیک است
نہا عطا فرمودہ است
اندک است چہ عظیم
انتہا غدار در اول
انہا خیر منہ این قول
شیطان است کہ در
و چہ جسدہ کہودن
یاد مگر نہا نشانی
منہا جسدہ باد
جکودم در عینو

فعلی از صاحب
بکلی نمودن
ممنوعی از مجازان که
اصطلاح این را می گویند
اسماء الصغیر و الصغیر
که اصطلاح صوفیه
مقام نیست که چون ملک
در این مقام است و غالب
مگر در ادوار که در این
شود و در این که در این
فاندر این که در این

مقامات مجیدی
 ۱- مناجات صبح و شام
 ۲- سرگودن از جناب
 ۳- خوش باشد که در این دنیا
 ۴- بیات انفس
 ۵- نامه بیست ستاره قریب
 ۶- طلال جمع طلح
 ۷- بخت بدین بختی از عیادت
 ۸- که در بیان شده باشد
 ۹- بان نام خورشید
 ۱۰- و نام شعبی و شکست بیا
 ۱۱- نیز گویند آن درخت کبک
 ۱۲- عرب و رید و بنده شان
 ۱۳- بنامند رخبات اللغات
 ۱۴- مورد فتنه بهر دم
 ۱۵- فتح داد و راست شد
 ۱۶- فتوح و افتخار و فتح
 ۱۷- مجتهدان شد و کرم و جلال

و وستان قدیم و یاران کریم گذر کردم از بسیار اندکی و از هزار یکی باز نیافتیم و آنرا که دیدیم همه بخواران ضربت
 قهر و خمودان شربت زهر بودند بعضی در پنجه شمشکاران جمعی در شکنجه ناهمواران همه منتجان در صورت
 گدایی و همه متعززان در لباس بنیوانی مقهوران صدمت لوانب و مجبوران صولت مصائب تار و پود
 دوران تنگ بوی و و خجی بجه رسیدم از محلات و طرفی از مشربات جمعی دیدیم چون بنات انفس از
 یکدیگر دور و دور افتاده و در بخور و خمود گرد آمده و پیری نورانی بر سر آن ویرانی ایستاده و در
 اطلال می گریست و بران احوال می گریست و این بیات روایت میکرد **قطعه**
 هجر الاکاکه و الطاف کاف و البان
 آن رخسار پیلو و جواهر دبان
 حاتم الزمان علیهم السلام
 یار منجی که در این دنیا
 فارسی کرد زانه برانیا آهنا نراستی کردی
 این نزار که نه هستند و نشان آهنا
 این نزار که نه هستند و نشان آهنا
 پس هر گشت ایوان مسافران که در قدیم الایام باین مشعر احرام عشق باخته و درین میدان اسب تاخته اگر
 وقتی درین ماکن خوش خندیده و امروز خوش بگری که مهربانان و صفت صفات پدید آید و عهد
 و وستان بعد از وفات ظاهر شود در رخسار آن کمی نگری نزار که گارستان پیش ده است و درین خاک که قدم
 میسیری نزار سر و ستوی قدور و خفته است و در هر قدمی نزار زلف مشکبوی است و در هر دشتی نزار
 خدا هر وی هر خرابه که می بینی آشیانه سلوئی است و خانه خلوتی است روی برین خاک بنه نایم عهد یاران
 بهشت است رسد و گوشت دل استماع کن تا آواز مر جفا با صبح و اها بالقشوح بهرت رسد **شعر**
 از خاک اگر غلظت کنی تنگی آید تا | از بسکه خفته اند در و ساد پیکران | در هر گامی ازین خاک جا
 فائده است و در هر قدمی موضع مائده سراسر این میرانه موضع خمر و چنانه و محل سماع و ترانه بوده است این
 همه خرابه ها از گل خرابه بر میدیده است این همه عنکبوتها از پود و تاریم بریم تنیده است بعضی ازین
 و آبیای مساجد متبرک است و بعضی ازین خرابه ها معابد مبارک است آنجا که پای می نمی سجده ناله است
 و آنجا که نظر میکنی بازی جای شاهد است نزار شاه و درین خاک شهید است و نزار عابد و درین رسته
 عمید جوان گفت اگر سراسر این دید و شنید داری بنشین ماتی داریم و حتی بگذاریم و مر این کرام خفته
 مداحی و مر این اطلال فتنه را تو آتی کنیم و گر نبی عاشقی شیدانی کنی و بر خیره و خانی کنی که این غم
 بزمه و ناله و آه و زاری

خسار که در دهر نزار دیده
 گلگون کردن خسار که در
 سلوک نزار که در
 سکون نام بختی و نزار
 شراب و نزار که در
 کشادگی کار و نزار که در
 که از طرف مر و نزار که در
 گوشت رسد و نزار که در
 بعضی ازین نزار که در
 قادی و نزار که در
 نام سازی است
 صورت نزار که در
 نزار که در
 نزار که در
 نزار که در
 نزار که در
 نزار که در
 نزار که در

۷۸
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

الفرقة الأولى
في خيبر

وہی اللہ

مفتی محمد رفیع

پہا سہا لالہ

تاریخ

فوق مضمون

در این همه است
بیاستند»

نہایت ہی اہم

کاشته باد بهاری بروی وزید و از جنس نسیم می نوید و پیر در روی او میخندید گوش میداشتم تا به پیر سیل
 چه میگوید و از آن ترنم و تبسم چه میجوید این بیت بر زبان داشت و این نظم در دهان از جگر
 کباب و پاشی پر آب میگفت و در از زار بران جوان میگفت **قطعه**
 لایسوق القدر کم فارت من فخر
 ای بنفالت چند باشد و حالیکه کون
 فاسا و کاسا و احوانا و جلا نسبا
 آدم و پیاله و برادران و ششینان
 و زار و فساد و دنیا و نیر و ناز
 و زیاده شد مرا عادت دینا و عادت ناز
 و کز کنت نصیب عباد و احوال نسبا
 یا شدی تو کساده کنی حاسدان گمانا
 پس نظم تازی گنذاشت و نوای در می برداشت و این ابیات در دهان و زبان آورده **قطعه**
 سز و گردون گردان پای تو
 چه باشد گر غریبی مستمند
 اگر طوبی بود همسایه تو
 بس تو خورشید و ماه و ابر و دند
 بیاساید و سمر در سایه تو
 چون این بیتها پرداخت
 این نوا با بساخت و عصاره مشت گرفت و ریخت و ریخت گرفت و خواست که قدم بردارد و مرا
 رو نگذارد و آواز داد که شجاسیکو و اسیکو و اسیکو و اسیکو بدین گرمی متنازه که درین قافله ضعیفان ندو بدین
 حد شتاب که درین لایه خیفانند از براق هست بر خر مجاهده نشین تا سست پایان کار دران از گرد مر کتب
 از نمانند پیر از نگرست و گفت ای جوان نادان سخت بد آنکه با سایه و آب سکون و حرکت خوش
 یایید مشغله باز خود برداشتن پس بدید که هر دو از سیرت نسیم انت فی حال و آنانی حال تو در
 منزل اولی و من رم حله آخری تو هنوز بر رفتن بی پانی و فرو آمدن بخوابی حال را نبیند و خفته
 و این مقال مایا سوخته و ترا هر فرنگی خوشگی نناده و در هر منزل هزار شکل فتاده و فقی سهرست پیران
 ناز قدیم فقی فاقان داسل للعب القدر فقی فاقان الحریف تو طلب مراد را آراسته و سوز سر مراد
 پس هر کس سر و آرازی بر سر نشاندن بر سر مشهور افتاد است

مقامات حمیدی

از این مکتبای عجب بزرگ

شکایت کیلئے تو کو درود

«... این باغبانان
در پیشگاه

شده در غیبت
نری پای و صحت

مستقیم تر بود

چو باسکون و آب
چو وارو

بہارِ مناسبت
بہارِ مناسبت
بہارِ مناسبت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
الذين هم
البرهان
الغياث
المنير
الهدى
الرشيد
الذي هو
المرشد
المستند
الذي هو
المرجع
المستقر
الذي هو
المرشد
المستند
الذي هو
المرجع
المستقر

انت فی حالہ
تو بھی حال و سچا کامیاب

سخت در راه دینی

بسم الله الرحمن الرحيم

اس کے جوابی دوسرے

پیشرو و نو جوان

۱۴۰۱

[illegible]

[illegible]

۹۰

کون کون

بازار آزاد

فیہم فیہم

طوریان

موسیٰ علیہ السلام

الحمد لله

فصل فی بیان اسباب

از این جهت که

امران عزا

درین بساط تنگ پنا انگیز که عالم عشق عالم مشاهد است و هزار قدم مجاهده در گردن مقدم مشاهد و محو
 کلیم در شیه تقدیم مجاهدت میرفت در چیل فرسنگ میل سال باند و چون در دعوت کماله قدم مشاهدت
 می نهاد به مقصد فرسنگ بهفت گام براندا آنجا شعله خاک گرانباری میگرد و اینجا آتش عشق
 شعله دار است **إِنِّي أَنشَأْتُ نَادًا مِنْ جَانِبِ الطُّورِ** **فَطَعَنَ**

فوقاً

چون باده بفران تو نوشیم صد بحر	در مجلس با جرعه یک جام نیاید	و امروز که خوانند تو باشی بهر دنیا	و امروز که خوانند تو باشی بهر دنیا
در پیش مریدان تو یک گام نیاید	در آب تو غرق شده هر سوخته نبود	و ز آتش هر سوخته جز جام نیاید	و ز آتش هر سوخته جز جام نیاید
در حلقه یکدام تو صد صید بودیش	ز آن صید که در حلقه صد نام نیاید	و چون این تنها بگفت روی	و چون این تنها بگفت روی
از این بهفت و از آنجا که بود بر خاست و گموشه خلوت آراست و چون ز سفر جازا باز شستم بهم بران	دو بار بگشتم و هر پرسیدم که آن یوانه بهشیار و مجنون شیرین گفتار کجا شد و علت سودانی با او چه کرد	و گفتند آن یوانه که تو بیگونی و آن مجنون که تو موجنی و به حجه عقل نقل کرد و از راه دیوانگی به شاعر	و گفتند آن یوانه که تو بیگونی و آن مجنون که تو موجنی و به حجه عقل نقل کرد و از راه دیوانگی به شاعر
فرز انگی در آمد گفتیم ما احسن هذا الخبر و اكليل هذا السمر و بعد از آن ندانم که رخت	نوبت کجا نهاد و پای افزار کربت کجا کشاد و رباعی	تا در تن در چرخ و حروش کجا کشید	تا در تن در چرخ و حروش کجا کشید
واحد است در چرخ و حروش کجا کشید	بختش کجا گفتند و مهرش کجا برد	عشقش کجا پرسید و جنونش کجا کشید	عشقش کجا پرسید و جنونش کجا کشید

زن ۱۲
 یعنی که کردن ۱۲
 آه فسم بکسر قات و سین مفتوح
 بن ثمت یعنی حصه ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

المقامة السابعة عشر في مناظرة اللوح
مقامه هجدهم در بحث شخصه از قوم لوح

حکایت کردم ادوستی که صفت آنوقت داشت و مهت فتوت که وقتی از اوقات که اطراف آنست عناصر
ظلمانی بود و کوکبش جوانی صافی در سودا سودای جوانی شب دی کردم و در غیبت سفری در خاطر
پروردم و از خراسان روی بکاشان نهادم و بی طلب و بهری پر طلب بر عصبای سیاحت شکستی
شدم و از عالم وقاحت تشکی شدم و **رباع**
سَمِعْتُ اَعْلَى الصَّخْرَةِ شَيْئًا عَمَّا اُنْفَكْتُ
ظَنَّا بِاِقْبَانِي اِذَا مَا كُنْتُ مَكْنَجًا
سیر که بر و باشد نه رفتن بر پای
الجان نیکه آینه من گاه میر کردم ملک
در باقیم آن روی دل که بود در نیتی
و چون دران حیاض ریاض و از بار و الوار و انار و اشجار یا سودم و بنفودم شهر دیدم پر
از انجم و تبار و عرصه یافتیم پر پری و حور و در هر گاهی و لاسامی و بر هر غنچه طرفه و در هر قدسی غنچه

چاقو کشیدن
بجای سیر کردن
از اولان و دلام جبرم را
اولان بهال و دلام جبرم را
شب رفتن از من
منیضه هم در کون لون و
تخانی مضح بخشنه از زرد
از بار نیتخ ادل بسع
چگونه تا او اوردن

پیش بریزد و در ظرفی از زینبا و مسکینا ۱۲

زیر بنجیہ
مستحقان آن
بدوینیم موعده
دوال معلومہ واد او
مای معلومہ جمع بدو
بنجیہ شب چوار ہجری

و حادوثه داود و سليمان و جالوت كى از افسانه ايشان ، ناقصانى كه كالان در بنديشان اند ، و
 ضيفافسانه كه اقوياد در كند ايشان اند ، شعرا
 همه بى آهوان آهوشم زلف زخايشان چو شكست گل
 همه نوشين لبان رخ جواب ساعد و ساق شان چو پشم و چو شير
 بدرشان را خسوف نه در شتر شمس ز اسفوت نه در پشم
 اعراض ست بروى جاي خراست و اعتراض ست و چون بخارا بحدیث بمشعر دماغ ترقى كرد طبعم از
 اختيار ملت شاهبازی توفى كرد گفتم بر قضای این مقالات و نحوای این دلالات ، این مذہب
 گدشتهی ست و ازین حرقت دست باز داشتی ، پس چون بن پیر پایان سید و لوبت سخن بچوان سید ، بر پا
 برخاست و دیباچه سخن را بیا راست و سفینه عیارت را نهاد ، و ترتیب عمارت برداشت و عنان
 سخن گرفت و گدازشت و گفتای پیر جهان دیده ، و سخنان شنیده این قبح نیز چنین صافی نیست و این
 شربت چنین شافی نه درین کاس خس بسیار است ، و درین قبح و کاسه کس شیار س باعی
 خذ کرمک فکاهن عهده و واصدقوا لکوا فیات و وجود ارقی اذا جرت بهن و جود
 بگذار که از زمان پیریت بر آناه صبر کن پیریت بر آناه فادار وجود
 ملاک آخر لی لا لوی و صد و در نصیاب نقصان جزان خسرا ن توان زد و از حشال
 شیطان جز شال هتان مشاهد ن توان کرد ، چندین اختراع و نقل درین راه ناقصان العقل
 بناید کرد ، که آن دریا از آفات و آن بید از مخافات خالی نیست ، که گل زخار و سپین عذار
 ایشان را خار بادری ست و شراب وصل ایشان را خار بادری عقب ، همه فتنهای عالم سر از
 گریبان چشم فتن ایشان برکنند و همه زخمهای استوار از غمزه و خو خوار ایشان بینه آزار
 و دل بزر رسد اول فتنه که ملک هشت بهشت اندام در سر آن شدت بیدیر خواهد بود ، که دانه بدید
 و دام ندید و عاقبت و لاکشیر بانشید اول قتل در عالم کون از قایل بود ، که از راه این قاتل
 و قیل فرود و قطوعه که نفس قتل آخیز و داود که چل سال در غلو خانه مناجات بزم مرسته
 او تا خلق دل و جان خلق را صید میکرد و بعاقت درین شست آویخت ، و بان صیت و صوت
 تارهای رگها و پای فوت افتاد ، و قصه پیر کفانی سر و فتر این معانیست ، که اگر نه حمایت کو لا آن
 کجای بوزنهان سرتج بودی ، بر پیر این عصمت یوسفی نه تارماندی و نه بود ، و از بصاعت عصمت

مقالات جمیدی
 اشارت به سخن شاعر
 داود و سليمان و جالوت
 سید و لوبت سخن بچوان سید
 همه بى آهوان آهوشم
 زلف زخايشان چو شكست گل
 همه نوشين لبان رخ جواب
 ساعد و ساق شان چو پشم و چو شير
 بدرشان را خسوف نه در شتر
 شمس ز اسفوت نه در پشم
 اعراض ست بروى جاي خراست
 و اعتراض ست و چون بخارا بحدیث
 بمشعر دماغ ترقى كرد
 طبعم از اختيار ملت شاهبازی
 توفى كرد گفتم بر قضای این
 مقالات و نحوای این دلالات
 این مذہب گدشتهی ست و ازین
 حرقت دست باز داشتی ، پس
 چون بن پیر پایان سید و لوبت
 سخن بچوان سید ، بر پا برخاست
 و دیباچه سخن را بیا راست
 و سفینه عیارت را نهاد ، و
 ترتیب عمارت برداشت و عنان
 سخن گرفت و گدازشت و گفتای
 پیر جهان دیده ، و سخنان
 شنیده این قبح نیز چنین
 صافی نیست و این شربت چنین
 شافی نه درین کاس خس بسیار
 است ، و درین قبح و کاسه کس
 شیار س باعی خذ کرمک فکاهن
 عهده و واصدقوا لکوا فیات و
 وجود ارقی اذا جرت بهن و جود
 بگذار که از زمان پیریت بر آناه
 صبر کن پیریت بر آناه فادار
 وجود ملاک آخر لی لا لوی و صد
 و در نصیاب نقصان جزان خسرا
 ن توان زد و از حشال شیطان
 جز شال هتان مشاهد ن توان
 کرد ، چندین اختراع و نقل
 درین راه ناقصان العقل بناید
 کرد ، که آن دریا از آفات و آن
 بید از مخافات خالی نیست ، که
 گل زخار و سپین عذار ایشان
 را خار بادری ست و شراب وصل
 ایشان را خار بادری عقب ، همه
 فتنهای عالم سر از گریبان
 چشم فتن ایشان برکنند و همه
 زخمهای استوار از غمزه و خو
 خوار ایشان بینه آزار و دل
 بزر رسد اول فتنه که ملک
 هشت بهشت اندام در سر آن
 شدت بیدیر خواهد بود ، که
 دانه بدید و دام ندید و عاقبت
 و لاکشیر بانشید اول قتل در
 عالم کون از قایل بود ، که از
 راه این قاتل و قیل فرود و
 قطوعه که نفس قتل آخیز و
 داود که چل سال در غلو خانه
 مناجات بزم مرسته او تا خلق
 دل و جان خلق را صید میکرد
 و بعاقت درین شست آویخت ، و
 بان صیت و صوت تارهای رگها
 و پای فوت افتاد ، و قصه
 پیر کفانی سر و فتر این
 معانیست ، که اگر نه حمایت
 کو لا آن کجای بوزنهان سرتج
 بودی ، بر پیر این عصمت
 یوسفی نه تارماندی و نه بود ،
 و از بصاعت عصمت

اشارت به سخن شاعر
 داود و سليمان و جالوت
 سید و لوبت سخن بچوان سید
 همه بى آهوان آهوشم
 زلف زخايشان چو شكست گل
 همه نوشين لبان رخ جواب
 ساعد و ساق شان چو پشم و چو شير
 بدرشان را خسوف نه در شتر
 شمس ز اسفوت نه در پشم
 اعراض ست بروى جاي خراست
 و اعتراض ست و چون بخارا بحدیث
 بمشعر دماغ ترقى كرد
 طبعم از اختيار ملت شاهبازی
 توفى كرد گفتم بر قضای این
 مقالات و نحوای این دلالات
 این مذہب گدشتهی ست و ازین
 حرقت دست باز داشتی ، پس
 چون بن پیر پایان سید و لوبت
 سخن بچوان سید ، بر پا برخاست
 و دیباچه سخن را بیا راست
 و سفینه عیارت را نهاد ، و
 ترتیب عمارت برداشت و عنان
 سخن گرفت و گدازشت و گفتای
 پیر جهان دیده ، و سخنان
 شنیده این قبح نیز چنین
 صافی نیست و این شربت چنین
 شافی نه درین کاس خس بسیار
 است ، و درین قبح و کاسه کس
 شیار س باعی خذ کرمک فکاهن
 عهده و واصدقوا لکوا فیات و
 وجود ارقی اذا جرت بهن و جود
 بگذار که از زمان پیریت بر آناه
 صبر کن پیریت بر آناه فادار
 وجود ملاک آخر لی لا لوی و صد
 و در نصیاب نقصان جزان خسرا
 ن توان زد و از حشال شیطان
 جز شال هتان مشاهد ن توان
 کرد ، چندین اختراع و نقل
 درین راه ناقصان العقل بناید
 کرد ، که آن دریا از آفات و آن
 بید از مخافات خالی نیست ، که
 گل زخار و سپین عذار ایشان
 را خار بادری ست و شراب وصل
 ایشان را خار بادری عقب ، همه
 فتنهای عالم سر از گریبان
 چشم فتن ایشان برکنند و همه
 زخمهای استوار از غمزه و خو
 خوار ایشان بینه آزار و دل
 بزر رسد اول فتنه که ملک
 هشت بهشت اندام در سر آن
 شدت بیدیر خواهد بود ، که
 دانه بدید و دام ندید و عاقبت
 و لاکشیر بانشید اول قتل در
 عالم کون از قایل بود ، که از
 راه این قاتل و قیل فرود و
 قطوعه که نفس قتل آخیز و
 داود که چل سال در غلو خانه
 مناجات بزم مرسته او تا خلق
 دل و جان خلق را صید میکرد
 و بعاقت درین شست آویخت ، و
 بان صیت و صوت تارهای رگها
 و پای فوت افتاد ، و قصه
 پیر کفانی سر و فتر این
 معانیست ، که اگر نه حمایت
 کو لا آن کجای بوزنهان سرتج
 بودی ، بر پیر این عصمت
 یوسفی نه تارماندی و نه بود ،
 و از بصاعت عصمت

مقامات جمیدی
 بوی خور و این امان
 ای امانی شاه هر کس
 سوده است حاضر در حق
 صلب بعد از مودع
 عاشق
 بختین علقه دام
 حدی بکاسطی
 دانی
 و کاین بوجه
 مقامات جمیدی
 ای امانی شاه هر کس
 سوده است حاضر در حق
 صلب بعد از مودع
 عاشق
 بختین علقه دام
 حدی بکاسطی
 دانی
 و کاین بوجه

و نصاب عفت نه مایه مانی و نه سود و اگر نه فتنه ریشه معجز و سودا گوشه چادر ایشان بودی موسی کلیم
 در عضا و کلیم شبانی نیای و نختی و منصب صاحب طوری با حقیقت مزدوری نیای میخی و اگر نه هوای پرو و عذار
 و گوش و گوشوار ایشان بودی ابوب پیغمبر برده صابری بر خود ندریدی و در دای شکیبانی از فرق توانائی
 نینداختی و ندای ای سستی الضم در ندای که ام حلیتی و تبیس بود که بهانه ایشان ابلیس اساخته نشد
 و کدام بند و دستان که شیطان را بی سودای ایشان پرداخته نگشته است **دبا ع**

دَعْوَهُمْ فَإِنَّ الْحَبِ اشترک	وَإِنَّ تَقْلِبَ الْقَبْشِ اشترک	إِذَا تَأَمَّلْتَ قَبْرَ بَنِي حَتَّى
گنار و دوی ترنای آنند و می ترکند	و بهر آند آنرا بر آول عاشق دامان	هرگاه تامل کردم آنچه را نهادند از غری خوب
فَأَيْنَ يَجْمَعُ مَجْدُكُمْ وَادِّ اشترک	اگر چه ناپسند و گر چه پروینند	در خور دم و اهل نفسینند
پس کجای جمع کند آن خلق را و آنرا که در دنیا	علت رخ و خراج و کاشینند	قانی عهد و ناسی عقدند
سبب جنگ تنگ آنرا نند	این آنکه مروت الغلمان المکملین و اولادک المکملین کجای شما	

از دلیرانی که عطر جان مشک بنا گوش ایشان است و سر پوش آفتاب گوشه شب پوش ایشان
 ماه خدی ایشان را فلک زمین است و سر و قد ایشان را چمن از زمین است و جام گیران روز نرم
 و جام گیران روز نرم و خدا ایشان ترویر آلوده فی و زلف ایشان ببطر تکلف فرسوده فی و هواران
 مرکب روز نرم و نگاران مجلس نرم و کلاه دارانی که تاجداران غلام ایشانند و صیادان که
 شاهان عالم در دام ایشانند و خطه عشق بازی خط و بنا گوش ایشانست و صدف در عمانی

لعل پرورش ایشان قطعه	لا اله الا الله شان در نقشه کشته نهان	لعل شان در شکر بانه دین
دلیر بایان بروز مجلس نرم	جانستانان بوقت کوشش و کین	گشته پر گل ز شخص شان بستر
شد پر از مهر و روی شان بالین	مشک شان در گشته بر لاله	سر و شان است ستر اندر زمین

هر که از آستانه این باهر و بان بوی میوه گویان تحمل کند و در خلاصت عاجل فراموش آید بود و
 چون در اول و در آخر این مجادله تال کردم و بدان معقولات و منقولات تو سل جستم و دست در
 هر دولت زدم و توکل کردم و خواستم که با آن پیرو جوان هم کاسه و هم خوان کردم و بدو گفتم و شنود
 با ایشان هم دهان و زبان شوم خود هر دو در عالم تواری سواری کردند و چون خیال از بیداران
 و خواب از بیداران ازین بگریختند **دبا ع**

معلوم من مشک که بران پیروان جهان

مقامات جمیدی
 بوی خور و این امان
 ای امانی شاه هر کس
 سوده است حاضر در حق
 صلب بعد از مودع
 عاشق
 بختین علقه دام
 حدی بکاسطی
 دانی
 و کاین بوجه
 مقامات جمیدی
 ای امانی شاه هر کس
 سوده است حاضر در حق
 صلب بعد از مودع
 عاشق
 بختین علقه دام
 حدی بکاسطی
 دانی
 و کاین بوجه

مقامات جمیدی
 بوی خور و این امان
 ای امانی شاه هر کس
 سوده است حاضر در حق
 صلب بعد از مودع
 عاشق
 بختین علقه دام
 حدی بکاسطی
 دانی
 و کاین بوجه

عزت و کرامت کے لئے
مقام کی تلاش
خالی گریڈ ۱۲
درجہ اولیٰ
ایسی شخصیات

نور از روی خفا که از کجاست
 دل حکم برون جلا بکش
 زبانی که هر چه خواهد بود
 بافت مقصود یعنی کوکب
 غرض از این سخن بود
 سبب از این سخن بود
 شبانه روزی که در این دنیا
 غرض از این سخن بود

مقامات صیدی
 رعایت آن که در این دنیا
 بیانش نام و نشان
 مقامات صیدی
 رعایت آن که در این دنیا
 بیانش نام و نشان

المقامه الثالثه والعشرون في التغني

مقامه
 هست و سوم در ماقم پرست

حکایت کرد مردی که بلبه برب بود و در کارم اخلاق بی حیب که وقتی از اوقات که شجره جوانی میوه
 امانی آراسته بود و همین شبیه صبا پر است و شب شباب هنوز غمگینی داشت و زمانه کودکی نطفی و
 و هنوز شکسته و غمناک و عارض بکا فور عارض شد و غمگینی جوانی به بل سیری ملوث

گشته بود و در باغ
 هنوز بزرگسال عارض از جوانی بود
 هنوز باغ حیات و هنوز باغ وجود
 بر سر تری کرده بود و در کوه این ارض است الطول العرض بقدری پهنه و قوی چونده سفر اختیار داشت و دور
 بطلع مولود و قرانات خود باز گشته آید و بیدار از آفتاب دعوات استجانات یعنی شجر و شمشیر باغی

فقد كنت في الدنيا كذا
 اولئك الذين لا يؤمنون بالله الفلق
 پس گفتم بر جهان بود در تاریکی شب تاریک
 اولئك الذين لا يؤمنون بالله الفلق
 و این که شستن تاریکی باز اول پسندید

و چون در حاله مطلب برادم شب نهادم و در آن روزی را لب برب
 نهادم و دوری چرخه افراشته بودم و ابتدا از شهر اصفهان کردم که مناسبات آن شهر مشهور بسیار شنیده
 بودم و در آن بسیار شنیده گفتم که بود که این دولت زیر نگین آید و بار آید از روی از این شهر بزرگ
 آید و بار فقه که غم آنصورت بختنم بود و شتم و متامل را بقدوم بیاورد بگفتیم ناب این شجره که در آن
 از نشیب فراز راه پاره آن پناه برسیم و بوقتی که آفتاب را مطلع نوبان نشیب نلمانی برای کرده بود و
 و در دیای قیرگون قیر و غوطه غوطه و رنگی شب سراز گریبان روی روز برآورده و این قافله ناو و راه
 در آن پناه نهادند و پای فراد سفر کشاند و چون از نادن و تاختن بول شدند هر یک با سایش خود
 مشغول شدند هنوز از در خواب کاسی نگشته بود و از دست شب پاسبی نشده و بگفتیم که آنچه و جوی باشد که
 و در آن زمان آن و از غمت و فتره مترادف از زمین آن شهر با سمان سید و فخر خلق از فراز فرش بهار عرض شد
 و کس ندانست که موجب آن خروش چیست و در هیچ آن فتنه و جوش چیست تا آن زمان که او از اقامت آن
 با ساع و آن دان رسید و رنگی شب لب از لب برداشت و شب آهنگ خست از منزل شب بر داشت و شهر

فقد كنت في الدنيا كذا
 اولئك الذين لا يؤمنون بالله الفلق
 پس گفتم بر جهان بود در تاریکی شب تاریک
 اولئك الذين لا يؤمنون بالله الفلق
 و این که شستن تاریکی باز اول پسندید
 و چون در حاله مطلب برادم شب نهادم و در آن روزی را لب برب
 نهادم و دوری چرخه افراشته بودم و ابتدا از شهر اصفهان کردم که مناسبات آن شهر مشهور بسیار شنیده
 بودم و در آن بسیار شنیده گفتم که بود که این دولت زیر نگین آید و بار آید از روی از این شهر بزرگ
 آید و بار فقه که غم آنصورت بختنم بود و شتم و متامل را بقدوم بیاورد بگفتیم ناب این شجره که در آن
 از نشیب فراز راه پاره آن پناه برسیم و بوقتی که آفتاب را مطلع نوبان نشیب نلمانی برای کرده بود و
 و در دیای قیرگون قیر و غوطه غوطه و رنگی شب سراز گریبان روی روز برآورده و این قافله ناو و راه
 در آن پناه نهادند و پای فراد سفر کشاند و چون از نادن و تاختن بول شدند هر یک با سایش خود
 مشغول شدند هنوز از در خواب کاسی نگشته بود و از دست شب پاسبی نشده و بگفتیم که آنچه و جوی باشد که
 و در آن زمان آن و از غمت و فتره مترادف از زمین آن شهر با سمان سید و فخر خلق از فراز فرش بهار عرض شد
 و کس ندانست که موجب آن خروش چیست و در هیچ آن فتنه و جوش چیست تا آن زمان که او از اقامت آن
 با ساع و آن دان رسید و رنگی شب لب از لب برداشت و شب آهنگ خست از منزل شب بر داشت و شهر

نور از روی خفا که از کجاست
 دل حکم برون جلا بکش
 زبانی که هر چه خواهد بود
 بافت مقصود یعنی کوکب
 غرض از این سخن بود
 سبب از این سخن بود
 شبانه روزی که در این دنیا
 غرض از این سخن بود

۱۲
 این موقوفه سابقاً به حضرت
 رفیق مدارات ۱۲۰۰ هجری
 بنویسید و در حدود ۱۳۰۰ هجری
 بواسطه حاج آقا

آب حیات

۱۰۰

مجلس شورای اسلامی

پیشانی

محکم دلائل سے مزین متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

سید الشہداء

...

و عروس نهان کرده لب زدن سترلی ببا زین باط برست کم و با فریغی تدبیر خاست و نشست کم تر غریب
 و اطوئی نامعلوم و همه مواضع را بنیر قدم می آورد و نامیدیم آشیانه که نسیم آشنائی از و بدل می رسید و چشم
 و فلان بر واطن او سپید گشت آشنایان را در آن آشیانه قدم باید زد که قدم دل گرفتار میزد و جاسوس جان نهاده بخوبی
 بالکلیت را که کایک راجه الظهور
 و اول پرده شده هست و در آن وقت نشیند و بگوید
 آواز دادم که هَلْ فِي الدَّارِ أَحَدٌ
 آیا در خانه کسی هست

مَنْ أَكْثَرُ وَ هَلْ فِي الظَّلَامِ سِتْرٌ مَنْ لِي خَالٍ دَرِين صدر و بارگاه و بیچ مار من پناه یابم و درین صفت و
 حقیقچ کریم همان خواهیم آوازی بگویم که قَدْ جَاءَ بِالْقَارِعِ التَّوْبِيلُ فِي لَيْلٍ الْكَلْبِ بِنَارِ فَرَسٍ بِرَحْمَتِي بَادِ كَه
 ناخوانده بدر آید و نهراجران فدای یاری باد که سبب وعده در این نظر
 ناخوانده و در آن وقت نشست
 من نیز بران سوگو و بران جام شراب
 آید و نهراجران شد و عاشر دست

گفتند درای که در سال پیش نشست و همان ناخوانده تخته تختهای بهشت است و استلخ و این بیشین که
 خانه و آنچه در آن است ملک است و آشیانه و هر چه در دست تصرف کلان اما ازین مغرور با حضرة مختصر تر
 در ده که شب بگاه است و دست از همه نقد با کوتاه بیایا قلند و را با بائی نیستی و طوایف نیافت
 بسیاریم و سر بر نه خود را در راه این جود بسیاریم و از طعام و آدم اسلام و کلام بسند گفتیم که خوان قلند در آن وقت
 نهادن بهان بهشت دارد که سفره صوفیان بروقت برداشتن که سبب بیچ بود و دبا عی

و كَسَنَاتِي أَحْيَيْتَنِي صَنَعَتَا
 و نوبتیم در رسن خود که بخل کرده باشیم
 وَأَنْ لِّلصُّلَّةِ نَدَى لَيْلِي قَتْنَا
 و چون قلند در آن وقت نشست و در آن وقت نشست و در آن وقت نشست

و كَسَنَاتِي أَحْيَيْتَنِي صَنَعَتَا
 ناصر کلیم در دختران یا پسران خود
 و نوبتیم در رسن خود که بخل کرده باشیم

و كَسَنَاتِي أَحْيَيْتَنِي صَنَعَتَا
 چون پای در حرم سرای نهادم و بر قدم نشین با بیستادم و قومی دیدیم
 و نوبتیم در رسن خود که بخل کرده باشیم

و كَسَنَاتِي أَحْيَيْتَنِي صَنَعَتَا
 بصورت تناسوی و سخن شوازی عاشقان گفتار و دیار یکدیگر و امینان احوال و اسرار یکدیگر و در جنسیت
 چون لاله و غریبه و در محرمیت چون بیاله و نبیه هر دقتی طوق گردن و هر پاسی حجره آسوده
 لب و دهنی و زبانها چون عنایب در ترنم و لبها چون گل در نسیم آشیانان آشیانه ارواح
 و رفیقان خلوتخانه عشاق و شمع مستوی قدربانده بر آسان میزد و جام مشتری حد چون آفتاب اشراق میزد
 چون چشم بیدار افتند بهم نشینی و ثاق روز میثاق مرا باز شناختند گفتند و برای و مجلس چون
 دایره همه صدر است و در چنین وقتی آمدن غیبه عنبر بوقی آمدی که عقل از دماغها نقل کرده است

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

اد معلوم می شود ۱۲
که در دوازده روز و ۱۵
بزرگه اصل تقویم است
تجاری است
و برای انبیا و پیغمبرین
گفته شد
همه در جواب آن فالگیر
فرموده و ادوا
از کماله شاعر است
طالع روز نشان

عراق و ایران
عراق و ایران
عراق و ایران

این را از قالب بنویس و بقیه را بنویس و شرط تطبیق و تطبیق بکارم و هم در معنی شدت این فصل و حدت
این اصل بر حسب حال بطریق ارتجال بسیارم و پردارم چون این دعوی شده و این صورت نموده آمده هم
عضو با گوش و همه دعویها فراموش گشت گفتند ای جوان عزیز نقاب از روی معنی بردار که صورت شکوه
گمان بی قاست بکشید و برهانی رست نیاید و جوان این بنیاد بریده بگفت و این در حال سفت فسرده
من حکایات بحدت گشتن

این را از قالب بنویس و بقیه را بنویس و شرط تطبیق و تطبیق بکارم و هم در معنی شدت این فصل و حدت
این اصل بر حسب حال بطریق ارتجال بسیارم و پردارم چون این دعوی شده و این صورت نموده آمده هم
عضو با گوش و همه دعویها فراموش گشت گفتند ای جوان عزیز نقاب از روی معنی بردار که صورت شکوه
گمان بی قاست بکشید و برهانی رست نیاید و جوان این بنیاد بریده بگفت و این در حال سفت فسرده
من حکایات بحدت گشتن

بنویس و بقیه را بنویس و شرط تطبیق و تطبیق بکارم و هم در معنی شدت این فصل و حدت
این اصل بر حسب حال بطریق ارتجال بسیارم و پردارم چون این دعوی شده و این صورت نموده آمده هم
عضو با گوش و همه دعویها فراموش گشت گفتند ای جوان عزیز نقاب از روی معنی بردار که صورت شکوه
گمان بی قاست بکشید و برهانی رست نیاید و جوان این بنیاد بریده بگفت و این در حال سفت فسرده
من حکایات بحدت گشتن

بنویس و بقیه را بنویس و شرط تطبیق و تطبیق بکارم و هم در معنی شدت این فصل و حدت
این اصل بر حسب حال بطریق ارتجال بسیارم و پردارم چون این دعوی شده و این صورت نموده آمده هم
عضو با گوش و همه دعویها فراموش گشت گفتند ای جوان عزیز نقاب از روی معنی بردار که صورت شکوه
گمان بی قاست بکشید و برهانی رست نیاید و جوان این بنیاد بریده بگفت و این در حال سفت فسرده
من حکایات بحدت گشتن

بنویس و بقیه را بنویس و شرط تطبیق و تطبیق بکارم و هم در معنی شدت این فصل و حدت
این اصل بر حسب حال بطریق ارتجال بسیارم و پردارم چون این دعوی شده و این صورت نموده آمده هم
عضو با گوش و همه دعویها فراموش گشت گفتند ای جوان عزیز نقاب از روی معنی بردار که صورت شکوه
گمان بی قاست بکشید و برهانی رست نیاید و جوان این بنیاد بریده بگفت و این در حال سفت فسرده
من حکایات بحدت گشتن

نکات نو و کس گویند زیباست، اگر چه از آن هر دو کتاب یعنی مقامات بیع همدانی و مقامات ابوالقاسم
 حمیری پایه دار همدانی که هر یک فی نفسه و فصاحت کافی است و در بلاغت جانی است، اما چون که عبارت
 هر دو عربی است اهل عجم از آن نکات پس بی نصاب اند و فارسیان از آن لغات عجیب بی نصیب
 بنا بر آن تلفیق روحانی و توفیق یزدانی فاضل محقق ادیب و عالم مقرب بسبب ماهر لسان فرس و
 مجازی متعادل سابق از زبان حضرت شیخ مصلح الدین سعدی شیرازی تموج بد طرح شعر عارفانه
 مختصر طریق متانت نگاری بوقت خویش گجانه و وحید قفا ضعیف ایو یکمیر تمجید صاحب
 مقامات عالیله و خداوند در جبات سامیما این رعنا عروس زیبای بزم اهل کمال را به محال و مشکل
 عبارات مرصع ساخته و بنویسند برای مکتل استعارات هر صفت کرده بجلوه گاه قدر شناسان علوم آورده
 توفیق این کتاب آداب انساب در مطبع محمدی باحواشی و ترجمه عبارت عربی طبع شده هر دو صفت
 و دیده با جا کرده اند و آن که بسبب مروری در روزنامه و روزنامه و حکم عقاداشت طالبان و امانق و ارا
 بتفحص و سراغ این عنای مجا و گفتار قدیم کشانند و از نایابی افسرده خاطر شدند از ناخاکه پیوسته
 نایبیت غیبی و عنایات لاریبی شکستل حال و کفیل نجاج آمال این عالی کارخانه فیض نشانه مشهور و نزدیک
 و دور ششی نو لکشر درست باری بهودای رخ مروی از غیب برون آید و کاری بکند
 کتاب متصف الاقبا از کتبخانه مختزن علوم و فنون صاحب استعداده و مجموعه صفات کمالات
 ششی و نهیت رای صاحب و ششی جمیکه رای صاحب فرمان نویس سلطان
 متخلص به قبول ساکن محله نویسته شهر گهنود دستیاب شد آنچه شد که نقش مراد خاطر صورت ثبت
 و شاید مدعای ولی بر کسی حصول نشست بعد اداسه شکرا نه انیز دی منتظمان کارخانه آن گوهر را
 بحکم جناب معالی القاب ششی پراگ نرائن صاحب دام اقباله مالک مطبع موصوف الصدور
 بار و و هم باه مارچ ۱۳۱۰ مطابق ماه شوال ۱۳۱۰ م سلاک بسلاک انطباع کشیده
 آفریده گوش روزگار ساختند و ششی بخش مهر و ماه این جوهرش بهار انبظر جوهر شناسان علم و فضل
 ارزشش قبول دباد و بوفور فضل خویش رونق بزم درون تدیس کناد

آمین شم آمین

قطعه تاریخ طبع سابق از زبان آویشمال نشی بگوان یا صاحب عاقل
تخلص این طبع کانپور

بتاریخی و حجازی پرتکلف کجا همچون مقامات حمیدی بطبعش گفت عاقل مصرع ال	در کمون مقامات حمیدی در اخلاق و ادب پیش و کیتا هزار افسون مقامات حمیدی بسی موزون مقامات حمیدی	به درج خوش بیانی و بدیعی از حد افزون مقامات حمیدی درون طالبان را کرد تسخیر
	۹۶ ۱۴ ۹۷	

خرنوبہ دانش - ہوشمند کی تعلیم از مولوی محمد کریم بخش۔

ہستان تہذیب - جامع اخلاق ادب مرتبہ نواب حاجی محمد علی خان بہادر فیروز جنگ مطبوعہ نظامی۔

سبح الحقیقت - اصلاح نفس میں

الہیجات - اخلاق و معنویت میں مصنفہ منشی کامران شاہ

کیسیا کے حکمت - حصہ اول بیان شرافت علم و

سنتی مہنہ - ذکر کرامات حضرت شاہ نجایات اند

مطبوعہ مطبعہ پٹیالہ۔

تہذیب الاخلاق - مولفہ مولوی نجم الحق۔

پیرا مین یوسفی - اردو ترجمہ تنویری مولانا روم کاف

شعربہ شہزادہ حاشیہ پر اردو میں حاصل مطلب مع

قصوف کامل و دو جلد میں تفصیل ذیل۔

(جلد اول) - ترجمہ دفتر ۱ و ۲ و ۳۔

(جلد دوم) - ترجمہ دفتر ۴ و ۵ و ۶۔

بوستان معرفت شرح اردو تنویری مولوی

اردو - دفتر اول مولفہ حضرت مولوی عبدالحیہ خاں

ریاض الحقیق شرح اردو سکندر نامہ جدید الطبع۔

ایضاً دفتر دوم

ایضاً دفتر سوم

ایضاً دفتر چارم

ایضاً دفتر پنجم

ایضاً دفتر ششم

اخلاق رضی - مصنفہ قاضی محمد رضی۔

شجرہ معرفت بخشی - منتخبات تنویری مولانا روم

سید غلام حیدر صاحب

تحفہ سرور می - نظم ادب عبادت جلد اعضا از مفتی غلام سرور

خواجہ حمزی - از حضرت مظفر علی شاہ اکبر آبادی بحث وحدت

وجود و توحید صفات تحقیق رسالت و مراتب علم و سلسلہ

طریقت۔

شرح تنویری مولانا روم - کامل در و دو جلد حامل المتن

ہر شش دفتر از مولوی ولی محمد اکبر آبادی حامل المتن۔

خواجہ الاسرار شرح تنویری مولانا روم - دفتر اول

دوم و سوم مصنفہ حضرت مولانا حسین بن حسن ہزاری

مذکرہ الملکی - احوال شاہ مظفر علی قدس سرہ از مولانا ابوالحسن

صاحب فرید آبادی۔

فتوح الغیب - مع شرح از حضرت غوث الاعظم

جیلانی مع شرح فارسی ساز شاہ عبدالحق محدث دہلوی

ارشادات فقر و قصوف میں۔

دلیل العارفین - ملفوظات حضرت سلطان معین الدین

چشتی جمع کردہ حضرت قطب الدین بختیار کاکی۔

تنویری رنگ - از حضرت خواجہ خواجگان قطب الدین

بختیار کاکی قدس سرہ۔

تنویری ترم وصال - معرفت کے مذاق میں غمہ تنویری

رسالہ حق نامہ - از شاہزادہ داراشکوہ مرحوم۔

جمہور عنکبات فقر - چار رسالہ نظم از مولوی مظفر علی

لواح جامی - از مولانا عبد الرحمن جامی۔

اخلاق و قصوف فارسی

جامع الاخلاق - ترجمہ اخلاق جلالی۔

تہذیب النفوس - از سید فخر الدین حسین۔

باب دانش - مولفہ مولوی محمد کریم بخش

ادفات غفری - از سید غلام حیدر خان۔

ترجمہ عوارف المعارف - کامل دو جلد میں مترجمہ

مولانا ابوالحسن فرید آبادی۔

کفر الاسرار - ترجمہ اردو نقطہ قنوی شاہ بوعلی قلندر قدس سرہ
 مولانا قنوی از مولوی سید غلام حیدر خان -
 چشمہ فیض - نظم ترجمہ اردو پند نامہ عطار کلام عارفانہ
 کامل حضرت شیخ فرید الدین قدس سرہ از مولوی عبدالغفور خان
 مذاق العارفین - ترجمہ احیاء علوم الدین عربی ہر چارہ
 جلد کامل در دو جلد -
 گلشن سمروری - نظم بین تہذیب و اخلاق کا بیان مولانا
 مفتی غلام سرور لاہوری
 اکسیر ہدایت - ترجمہ اردو کیسے سعادت جامع
 شریعت و حقیقت ترجمہ مولوی فخر الدین احمد
 ترجمہ رتحات - مترجمہ مولانا ابوالحسن فرید آبادی -
 تہذیب احسانی مولانا حکیم احسان علی -
 مجموعہ توحید - از شاہ عبدالکامد عرف ربیع خان
 شامل چار رسالہ (الف - ب - ج - د) (۲) بھجن -
 (۳) قنوی اللہ نام چورسے (۴) پریم نامہ
 شاہ ولی -
 تحفۃ العاشقین - رموز تصوف از شاہ عبد الصمد قدس سرہ
 اسرار الحروف ہندی - ارتق علی شاہ قادری
 بطور تصوف -
 رہبر راہ حق - مجموعہ فراہم کردہ حاجی زہداد خان
 صاحب سیرہ رسالہ (۱) رہبر راہ حق (۲) رسالہ
 مرغوب القلوب از حضرت شمس تبریز (۳) قنوی سادہ علی
 قلندر (۴) قنوی بے سرنامہ عطار (۵) قنوی حکیم
 (۶) پریم نامہ شاہ ولی (۷) قنوی اللہ نام (۸)
 بھجن از حضرت شاہ عبد الصمد (۹) الف بے بھجن -
 (۱۰) تحفۃ العاشقین (۱۱) قنوی حضرت شیخ بہلول
 (۱۲) رموز الحقیقت (۱۳) ترجمہ بند عارف -

اردو ترجمہ ریاض رضوان - شرح گلشن فارسی
 یہ شرح مشہور و معروف از تصنیفات مولانا تاریش علی
 مروج درس و تدریس طلباء کہ جبکہ ترجمہ مولانا ابوالحسن
 صاحب فرید آبادی نے بھارت فصیح فرمایا -
 پند نامہ وحید مصنفہ منشی واحد علی وحید
 مجموعہ تصوف - تصنیف خفایا آگاہ شیخ بہرمان
 صاحب -
 فخرن الانوار - ترجمہ گنج الاسرار از مولوی
 محمد یوسف علی شاہ
 لال چند رکابہ متعل بہ مضامین پند سود مند مولانا
 منشی لال سنگھ صاحب -
 منہج السالکین - ترجمہ جوگیشٹ مترجمہ مولانا
 ابوالحسن فرید آبادی -
 بودھ پیرکاش - مصنفہ منشی شیو دیال سنگھ
 شہادت منظوم - عربی با ترجمہ اردو در نظم از
 شیخ احمد بن علی -
 گلشن فیض - ترجمہ بھوج پر بند سار تذکرہ راجہ
 بھوج دھناج منید -
 گلستہ چنان اردو - شرح سید گاستان ہمدانی
 از سید رزاق بخش -
 قنوی سمرق - رموز تصوف از سید شاہ عطاء حسین
 بند نامہ حبیبی - نصاب و انداز از محمد حبیب خان
 تواریخ حالات انبیا و اولیا و اماکن متبرکہ
 روضۃ الاصفیاء - ترجمہ قصص الانبیا از مولوی محمد طاہر
 عجائب القصص - حالات انبیا و اولیا از آدم
 تا خاتم الانبیا صلعم مرتبہ مولوی فخر الدین -

